

ACTA 5 / 2014
ACTA DE LA SESSIÓ DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA
DEL DISTRICTE DE L'EIXAMPLE

A la Sala de Plens de la seu del Districte de l'Eixample de l'Ajuntament de la Ciutat de Barcelona, carrer Aragó, 311, el dia DISSET DE DESEMBRE DE DOS MIL CATORZE a les 18.30 hores, se celebra l'Audiència Pública de conformitat amb el que disposa el Reglament Intern d'Organització i Funcionament del Districte de l'Eixample, sota la presidència de la consellera i Vicepresidenta Sra. Carme Mata Burgos, assistida per la secretària delegada de l'Audiència Pública, Sra. Ana García Cachafeiro, que certifica.

Hi concorre també el regidor del Districte de l'Eixample, Im. Sr. Gerard Ardanuy i Mata.

A continuació es realitza una transcripció literal de les intervencions dels veïns i representants de les associacions i entitats, així com de les respostes per part del Regidor i de la Presidenta del Consell Plenari del Districte de l'Eixample.

La presidenta, constatada l'existència de quòrum legal, saluda els assistents i obre la sessió d'Audiència Pública del Districte de l'Eixample a les 18.30 hores, que comença.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, inicia la presentació de l'Audiència:

Bona tarda. Moltes gràcies per la seva assistència a aquesta Audiència Pública d'avui, 17 de desembre.

En primer lloc, vull disculpar el president del Districte, el Sr. Eduardo Bolaños, que per motius personals és la primera vegada que s'ha d'absentar, i està més que justificat. Per tant, nosaltres farem la seva substitució de la millor manera que sabem.

Comencem aquesta Audiència Pública. Faré la relació de les persones que han demanat la paraula, i si hi ha algú més al final de la llista ho poden demanar.

*En primer lloc, l'Associació de Veïns de Sant Antoni i l'AMPA de l'escola bressol Els Tres Tombs;
en segon lloc, De Pablos;
el Sr. Pablo Ornaque;
el Sr. Lluís Rabell, de l'Associació de l'Esquerra de l'Eixample;
el Sr. Àlex Broc, de l'Associació Eixample Sostenible;
la Sra. Charo Martínez, de l'Associació Eixample Sostenible;*

la Sra. Shang Mei Wang, de l'Associació Artesana Xinesa de Salons de Bellesa de Catalunya;
el Sr. Vicenç Gasca, del SAC;
la Sra. Maria Isabel López González;
el Sr. Divaika Kiemba,
i el Sr. Miquel Bestraten.

Hi ha alguna paraula més que vulguin demanar? Si són tan amables de posar-se en peu, dir-me el nom i l'entitat.

Marc Cerdà. La temàtica? Superilles.

(Parla algú amb el micròfon apagat. Es pren nota del nom (Pedro Sánchez) i de la temàtica que vol tractar.)

Francisco Matías, calle Aldana.

I un senyor més, al fons. Francesc Riel, carrer Aldana.

Loreto Cabot. Carrer Aldana.

Hi ha tres paraules demanades del carrer Aldana que s'afegirien a la del SAC. Per tant, aquestes quatre les faríem juntes.

Del carrer Aldana, també. Per tant, són cinc.

Començarem amb el Sr. Pep Sala, de l'Associació de Veïns de Sant Antoni. Si us plau, si vol anar al faristol. I també l'escola Els Tres Tombs.

Una qüestió d'ordre. Ja saben que hi ha dos torns de paraula. Cada torn és de dos minuts. Com que hi ha moltes paraules demanades i volem que tothom sigui escoltat, intentarem ser rigorosos amb els dos minuts de cada torn, si és possible, i intentem fer un exercici de síntesi. Moltes vegades no és tant l'estona que podem destinar a dir una cosa sinó si la diem concreta i ben intel·ligible perquè la puguem respondre. Moltes gràcies per la seva col·laboració.

Comencem.

El Sr. Pep Sala saluda tothom i inicia la seva intervenció:

Fem una mica d'introducció, perquè ens volem fer ressò de la problemàtica que hi ha a l'interior d'illa Tres Tombs. És una problemàtica de civisme i també de seguretat que afecta, sobretot, l'escola bressol Els Tres Tombs i també afecta els serveis que hi ha a l'edifici de serveis del costat, com l'ONG De Veí a Veí i companyia.

Us hem entregat, via els canals que toca, un document que ha fet l'AMPA de l'escola bressol Els Tres Tombs. Creiem que les solucions no

són gaire complicades però s'ha de donar solucions a aquesta problemàtica que és comuna a altres interiors d'illa, però en aquest cas és bastant més important. Per tant, passo la paraula.

La ciutadana que parla en nom de l'AMPA de l'EBM Els Tres Tombs saluda els assistents i planteja:

Primer de tot, agrair que tinguem l'oportunitat de poder explicar-nos com a AMPA de l'escola bressol Els Tres Tombs. Ens volem diferenciar del parc típic de l'Eixample perquè hi ha un equipament interior, que és una escola en la qual 70 famílies cada dia van, entren i surten. Per tant, no poden triar si van a aquell parc o no hi van perquè hi han d'anar sempre.

Les condicions en què es troba aquest parc són les següents. Hi ha dos accessos, un que passes a través d'un passatge que està cobert, i ens trobem orins, defecacions de persones, amb paper de wàter i tot inclòs. No hi ha il·luminació ni de dia ni de nit, amb la qual cosa realment allò és un carreró que fa molta por. Un tema molt important és que un cop està tancat el parc hi ha intrusions a la nit, perquè la segona porta, que no és a través del túnel, el túnel es tanca a través d'una porta de garatge, l'altra porta és una porta amb barrots. El problema que hi ha, a diferència dels altres parcs que hem visitat, és que aquests barrots tenen un tensor que fan d'escalera. Ja us hem entregat una proposta de com es podria solucionar. Senzillament cobrint amb una xapa, perforada perquè mantingués la transparència però que impedisís l'escalada. Aquest és el primer pas, que és el que fan per saltar dins el parc, el jovent o qui sigui.

Posteriorment, hi ha una situació urbanística que fa que sigui fàcil escalar dintre l'escola bressol. Per exemple, hi ha un muret que es pot escalar, fer d'escalera i entrar dintre. Hi ha un fanal molt a prop de la tanca que fan servir per escalar i entrar dintre. Hi han entrat diverses vegades, i les sorpreses que s'han trobat dins el pati de l'escola bressol no són agradables, no dins l'edifici sinó dins el sorral, i menys si un nen ha de jugar amb la sorra i remenar-la. S'hi ha trobat defecacions, els orins ja no els veus. No pots estar tot el dia controlant aquest tema. Creiem que hi ha solucions fàcils que després explicarem.

Un altre tema que també facilita les intrusions és que, precisament, al racó on hi ha l'escola bressol no hi ha il·luminació. Hi ha tres llums però apagats, trencats i destrossats. No es veu res, absolutament res, està totalment desprotegit. A part, és un pati interior on no hi ha gaires veïns i els que hi ha tanquen la persiana a la nit i si algú hi entra no els importa, perquè no veuen res.

L'últim tema és l'accés dels gossos. És un problema recurrent a tots els parcs on tenen accés els gossos. Aquest parc té dues zones de jardins, una de nens petits i una de més grans. La petita ja està tancada, que

em sembla perfecte i l'altra, que és una mica més gran i és on van a jugar fins i tot escoles, que en comptes d'anar a un pati qualsevol van allà a jugar amb la sorra i s'enduen tots els trastos per jugar, ens sembla interessant que es pogués tancar. Sabem que hi ha normatives, però volem que es trobin punts en comú per tancar-la i evitar que almenys els gossos quan no hi ha nens facin allà les seves necessitats.

Volem explicar-vos que estem totalment oberts i disponibles per trobar solucions, però considerem que són urgents perquè són 70 famílies les que utilitzen aquesta escola i hi ha intrusions, de tant en tant però n'hi ha, i són fàcils de solucionar. És treure un petit mur que fa d'escaleta, i aquest fanal també, o treure-la i posar un aplic a la paret que està molt a prop. Són solucions fàcils. Il·luminar el racó de l'escola, posar més lluminàries. Creiem que es pot solucionar i estem a la vostra disposició per donar un cop de mà. Gràcies, molt amables.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció, constata que el Sr. De Pablos no hi és present i dóna la paraula al Sr. Pablo Ornaque.

El Sr. Pablo Ornaque, després de saludar tothom, exposa:

Amb els dos minuts que m'han ofert tractaré de reduir el que ja he dit per escrit.

És una pregunta molt elemental d'un veí que fa quaranta anys que visc a l'Eixample.

És normal que sol·liciti una entrevista, una audiència, amb el regidor perquè tinc uns problemes molt concrets, me la concedeixi, i el dia que me la concedeix la retarda i m'atén 18 minuts dret perquè té molta pressa? Em promet tres vegades que em citarà molt aviat, ha passat un any i mig i no ho ha fet. Ha vist escrits meus al respecte i no ho ha fet.

És normal que vingui al Districte per un tema inherent a la meva persona i al meu habitatge i tingui uns incidents, com per exemple que no em vulguin mostrar uns expedients? No em volien mostrar uns expedients. Jo presento un escrit reglamentari, demano pel regidor, em diuen que presenti un escrit i el presento. Doncs han passat 50 dies i tampoc.

Per acabar els dos minuts, que em semblen extraordinàriament generosos un dia que els veïns vénen a parlar. El dia que vaig conèixer el Sr. Ardanuy em va donar una sensació fantàstica, i a més a més tot el nostre cercle familiar tenim una bona afinitat amb els seus companys de partit. Li vaig dir a la meva dona en arribar: «He tingut aquest problema però m'ha mostrat bona voluntat, m'ha dit tres vegades que m'ho

prometia, i jo me l'he cregut». Un any i mig. Segona, 50 dies. Zero, escrits, zero.

Veus a la pàgina web el discurs que fa quan arriba a regidor, ja sé que són polítics i estem condemnats a això, però diu «vetllar per la protecció ciutadana al districte i adoptar, en cas d'emergència, les mesures necessàries de caràcter urgent per a la seguretat de les persones i els seus béns». Ja sé que són estereotips polítics, però aquesta vegada jo me'ls havia cregut, aquesta vegada sí. Són paraules seves que estan a la web, encara vigents després de quatre anys. «La tasca de governar és un honor i el reflex de la voluntat de servei. És per això que en aquesta nova etapa posem un especial èmfasi en l'atenció a les persones, que els ciutadans de l'Eixample es sentin atesos en les seves necessitats. La meva principal tasca, encapçalant el Govern del Districte, serà fer que aquesta atenció sigui el millor possible». Sap quina reflexió faig? Que entre aquesta proclama i la veritat dels fets em temo que o bé no podré parlar amb vostè fins després de les eleccions, fins al segon mandat que li arribi, o que hauré de parlar amb un altre regidor.

El que he dit és molt respectable, d'acord? L'altre dia estava a la reunió del Consell i els seus companys, rivals però companys, tothom li estava reprenent aquest punt. I jo pensava «com se les foten!», però és que el meu exemple és sagnant. Un any i mig i 50 dies. Gràcies per la seva atenció i el seu programa.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona pas al Sr. Rabell, de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample.

El Sr. Lluís Rabell saluda els assistents i manifesta:

Dues coses molt telegràficament. La primera, una bona notícia, la segona no tant.

La primera i la bona notícia que volem compartir amb tota la gent del districte és el fet que des de fa uns dies, dilluns passat, es va constituir la comissió que començarà a treballar sobre el projecte de la Model. És una molt bona notícia la constitució d'un equip de reflexió i de treball, ho esperàvem amb candeletes perquè és molt important poder encetar el treball col·lectiu per dissenyar el futur de la Model. Vam rebre les explicacions i el calendari previst per Institucions Penitenciàries, i a partir del gener començarem a posar fil a l'agulla. Per tant, molt esperançadament i molt bona notícia que això comenci a concretar-se.

La segona notícia no és tan bona. És un tema de districte i de ciutat, un tema general. Dissabte al districte, concretament al migdia a la plaça Universitat, hi ha convocada una concentració per denunciar un tema que afecta singularment les entitats socials, que és l'adopció recent, fa

uns dies, al Parlament espanyol de la Llei de seguretat ciutadana, popularment coneguda com a «Llei mordassa», que pot tenir uns efectes molt negatius sobre la llibertat d'expressió de la ciutadania i sobre el dret d'expressió i de protesta de les entitats socials. Coses que hem fet a escala de ciutat, i concretament a l'Esquerra de l'Eixample, certament no amb la mateixa intensitat que altres barris i districtes més afectats pels desnonaments com Nou Barris però ens hi hem trobat, entitats veïnals hem hagut d'intentar aturar desnonaments, un acte pacífic com aquest pot suposar una multa de 30.000 euros. Entre altres mesures hi ha una intervenció discrecional sobre les escoltes telefòniques i tot un seguit de mesures que atempten molt greument contra les llibertats civils.

Per tant, serem a la plaça Universitat dissabte al migdia dient que nosaltres, com a entitats veïnals i com a moviment veïnal, serem bastant desobedients amb aquesta llei, i que cadascú assumeixi les seves responsabilitats. Nosaltres assumim sempre les nostres i les conseqüències dels nostres actes. Actes de desobediència ens han costat tradicionalment garrotades, multes i altres coses desagradables, i cadascú ha d'assumir la seva responsabilitat. Ho dic perquè ens hauria agradat sentir per part del Govern autonòmic una actitud més fidel a les llibertats civils, però de moment el que hem escoltat són paraules de respecte i d'obediència a una llei que no agrada però que es respectarà. Nosaltres no. Però cadascú assumirà la responsabilitat dels seus actes i nosaltres començarem a fer-ho aquest dissabte al migdia. Moltes gràcies.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Àlex Broc.

El Sr. Àlex Broc saluda els assistents i informa:

La intervenció té una clara voluntat informativa i pràctica. El tema és un tema recurrent, l'hem vist néixer i créixer, és el tema dels pisos turístics i la problemàtica que generen. Hem vist com en aquest mateix lloc i en un Plenari tots els partits polítics estaven d'acord que aquesta problemàtica era una problemàtica de ciutat. També estem d'acord que estem en un interregne, és a dir, entre la situació real que ara existeix i aquesta moratòria i futura llei que teòricament ha de resoldre una part molt important d'aquesta problemàtica. Però mentrestant, repeteixo, estem en un interregne i hi ha tota una sèrie de problemàtiques que no s'ajornen sinó que els veïns afectats pel tema dels pisos turístics viuen dia a dia. Jo el que voldria fer avui aquí és plantejar una reflexió i unes preguntes, per això aquesta voluntat pràctica que dic.

El tema afecta el carrer Casp número 19. Els veïns del carrer Casp número 19 van venir a aquest Plenari, van exposar la seva problemàtica, i seguint la normativa i la voluntat legal van escriure a l'Ajuntament explicant el que passava en dos pisos turístics de Casp 19, on hi ha uns

estatuts dels veïns establerts en el seu moment que plantegen la prohibició, ho dic en castellà perquè està en castellà: «los pisos se destinarán a vivienda o a oficinas del titular, no pudiendo instalarse en ellos servicios o industrias que perjudiquen a la comunidad o a la seguridad de la finca, o sean contrarios a la moral y a las buenas costumbres».

Té una segona part, no vull allargar-me, sé que tinc el temps limitat, si tingués més temps ho explicaria millor, però pot haver-hi una interpretació ambigua, no hi ha una prohibició explícita de pisos turístics perquè quan es van fer aquests estatuts la problemàtica no existia. Per tant, com que no hi ha una explícita prohibició, encara que els veïns manifesten la voluntat de viure a casa seva tranquil·lament, l'Ajuntament ho passa a la seva part legal, la part legal contesta i diu que hi ha una ambigüitat d'interpretació, que l'Ajuntament no ho ha de resoldre, i remet a la justícia ordinària perquè executi si realment aquests estatuts prohibeixen, i aleshores l'Ajuntament hauria de retirar aquesta llicència. Aquesta és la síntesi dels fets.

Ara no entraré a discutir aquest tema i aquesta legalitat sinó només la conseqüència que això comporta. La conseqüència que això comporta és que uns veïns, novament, per poder resoldre els seus problemes han d'entrar en un litigi civil i entrar en una dinàmica que evidentment afecta les seves vides. Tenim veïns, com l'Albert Vlader, que encara no ha arribat, que fa deu anys que litiga per un tema com aquest, i realment és un tema força complex. Vull recordar el que va passar a la Barceloneta. La geografia del barri va fer que fos un tema molt conegut, la geografia del barri i la concentració va fer que tothom s'hi aboqués, els mitjans ho van explicar, i en canvi la geografia urbana de l'Eixample fa que aquesta problemàtica quedi molt més disseminada, però que estigui disseminada no vol dir que no existeixi.

Per tant, el que jo plantejo no és entrar a discutir sobre si aquesta resolució jurídica de l'Ajuntament s'ajusta o no —tot i que situa els veïns davant d'una problemàtica com entrar en un procés judicial per saber si tenen raó i poder aturar aquesta llicència, això queda en el procés que els veïns decideixin fer—, el que jo plantejo és què s'ha de fer. És a dir, què s'ha de fer quan s'avisava la Guàrdia Urbana perquè hi ha un soroll a les 3 h de la matinada i la Guàrdia Urbana no arriba. Què s'ha de fer quan vostès mateixos, molt ben fet, van enviar una normativa sobre els pisos turístics, amb una bona explicació teòrica, per això dic que jo vull ser pràctic i no teòric, i diuen quines obligacions vers la comunitat de veïns té un propietari d'un habitatge de pis turístic. Vostès diuen, i informen els veïns, que «el propietari de l'habitatge o gestor d'un pis turístic ha de facilitar als usuaris i veïns el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat de l'habitatge d'ús turístics si crea problema». Què s'ha de fer quan aquest telèfon no existeix en habitatges on hi ha pisos turístics? Què s'ha de fer si existeix el telèfon però es truca i no contesta ningú? Què s'ha de fer si existeix el telèfon i el telèfon està desconnectat?

Per tant, la pregunta és: què s'ha de fer? I aquesta és la pregunta que plantejem. És a dir, què han de fer els veïns. Una cosa és si entren en un judici, que pot durar anys, per intentar justificar i dir que els seus estatuts prohibeixen una activitat que afecta la seva vida quotidiana, però mentre això no es decideix o no es fa perquè és gent gran, perquè els veïns de l'Eixample ja no són la burgesia de la postguerra —la burgesia de la postguerra ha anat a altres parts de la ciutat, a la part alta—, els veïns de l'Eixample solen ser classe mitjana adulta i gran, jubilada moltes vegades. Com volem enfocar i resoldre una problemàtica amb un pes com aquest d'un judici per intentar justificar que els seus estatuts diuen el que diuen o el que volen dir? Mentre això és així, què s'ha de fer? És la pregunta pràctica que jo plantejo. Què s'ha de fer si l'única possibilitat i solució que tenen els veïns de defensar els seus drets és apel·lar a un telèfon miraculós que està allà, que vostès obliguen que existeixi, si aquest telèfon no existeix què s'ha de fer? Si existeix i no respon, què s'ha de fer? I si existeix i no respon perquè està desconnectat, què s'ha de fer? Com ja he dit abans, moltes vegades quan s'avisava que hi ha una problemàtica, la Guàrdia Urbana no arriba o arriba quan el problema i el soroll ja ha desaparegut.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dona la paraula a la Sra. Charo Martínez, que parlarà en representació de l'Associació de Veïns de l'Eixample Sostenible, la Sra. Charo Martínez.

La **Sra. Charo Martínez** saluda tothom i manifesta:

Els veïns del carrer Bailén, del carrer Ausiàs March i del carrer Casp estan una mica desesperats per una obra que està oberta fa més d'un mes perquè va haver-hi un foc i va haver-hi un problema d'aigua. Van dir que el 6 de desembre l'obra estaria acabada i no s'ha tocat absolutament res. És greu i és perillós per poder passar-hi, i els veïns han hagut de posar, primer, un cartró i després una fusta per no caure en un forat. A veure quan ho poden arreglar o si podem saber alguna cosa respecte d'això.

I una altra qüestió és el tema de les bicicletes del passeig de Sant Joan. Cada vegada estan més lligades als arbres i als fanals. Es pot fer pedagògicament alguna cosa perquè sàpiguen que les bicicletes no es poden aparcar als arbres i als fanals? Gràcies. Bona tarda.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dona la paraula a la Sra. Shang Mei Wang.

La **ciutadana que** parla en nom de la Sra. Shang Mei Wang saluda els assistents i diu el següent:

Ella es Shang Mei Wang, de la Asociación Artesana China de Salones de Belleza de Cataluña. Es una asociación que se fundó en 2010 y tiene más de 50 peluquerías y salones de belleza en Barcelona, sobre todo en el Eixample.

Ella lo que quiere es reunirse con el regidor para tratar la problemática que tienen los salones de belleza y peluquería chinas, los problemas de imagen por el tema del final feliz. Gracias.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció, dóna la paraula al Sr. Gasca, i anuncia que a continuació intervindrà la resta de persones que han demanat la paraula per parlar del carrer Aldana.

El **Sr. Vicenç Gasca** saluda tothom i exposa:

Parlo com a president de Sant Antoni Comerç i també en nom de l'Associació de Veïns del barri de Sant Antoni.

Estem travessant una situació molt difícil, que és la situació que unes obres del Paral·lel han provocat en una zona important del barri de Sant Antoni, que és la zona d'Aldana-ronda Sant Pau-Campo Sagrado. Han provocat una greu problemàtica amb els comerços i amb els veïns.

Vam començar a detectar-ho el mes d'agost. El 9 de setembre ja vam entrar una primera instància al Districte. El 21 de novembre en van presentar una segona. Totes sobre el mateix tema, les queixes dels botiguers i comerciants, les vendes amb relació al mateix període de l'any passat han baixat un 30-40% —després ells ja ho explicaran perquè aquí també hi ha representants del sector afectats. Hem tingut reunions amb els veïns i comerciants de la ronda de Sant Pau i del carrer Aldana el mes de novembre. El 25 de novembre vam tindre una reunió amb els veïns. El 28 de novembre vam enviar una carta al regidor demanant una reunió urgent per parlar d'aquest tema. L'11 de desembre va vindre el regidor al carrer Aldana i en una comissió de veïns li vam poder explicar el tema. Els veïns estan recollint firmes, tenen més de 1.500 signatures recollides. El que demanàvem en primer moment i demanem ara amb tota rotunditat, ho vam fer en una reunió al carrer i ara ho fem en seu municipal per donar més consistència al tema és el següent.

Primer. Que es torni a recuperar la circulació del carrer Aldana en sentit paral·lel a la ronda. Que es faciliti el gir per Aldana dels vehicles que circulen per l'avinguda Paral·lel des de plaça Espanya. Com a opció A. I com a opció B, que aquest gir es pugui fer per Paral·lel-ronda Sant Pau.

Només acceptem i veiem aquestes dues possibilitats, el gir del Paral·lel per Aldana o per ronda Sant Pau. No en veiem una altra. Mentre duren les obres també hi ha problemes perquè abans es podia girar per Abat Safont i ara no es pot, per Nou de la Rambla tampoc es permet girar, però els veïns a vegades ens veiem obligats a fer infraccions perquè si no has de baixar fins a la plaça de la Carbonera i tornar a pujar.

També volem que es resolgui el tema dels autobusos, i que aquí es miri qualsevol solució, des de tornar a obrir el carrer Sant Pau o, com que Aldana serà baixada, mirar quina solució es dona per part de Transports Metropolitans de Barcelona.

Volem que es torni a recuperar l'àrea blava d'aparcament que hi havia i s'ha tret als números senars del començament de la ronda Sant Pau perquè s'ha muntat un doble carril bus que ens han dit que és per fer un final i origen d'algunes línies d'autobusos. Demanem que això que hi ha del carrer Sant Pau al carrer de les Flors es traspassi del carrer de les Flors a davant de la plaça Folch i Torres, perquè no impedeixi la visió dels establiments que hi ha darrere l'autobús que està parat, i d'aquesta manera es pugui recuperar l'àrea blava que s'ha tret a principi de la ronda Sant Pau, i que amb aquesta mesura no es perdi cap altra zona blava més.

Vam tindre la reunió amb el regidor i ens va dir que ens trucarien per tindre una reunió conjunta amb els veïns aquesta setmana. Vam tindre converses i els serveis municipals del Districte ens van dir que havien passat la solució que s'ha demanat des del Districte a Mobilitat i Habitat Urbà, i ens van demanar ajornar aquesta reunió una setmana més per poder donar una resposta des del Districte. Però la resposta que nosaltres volem és la que queda plasmada des del SAC en aquest document i els veïns també expressaran la seva, però en conjunt anem tots en la mateixa línia. Ara explicaran les seves perspectives, les seves necessitats, i la seva gran problemàtica, perquè és una zona que ha quedat aïllada per anar en cotxe. Quan es fan les previsions des de l'Àrea de Mobilitat s'ha de pensar no només en les rajoles sinó també en les persones que vivim i treballem en una zona determinada. Moltes gràcies.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Matías.

El Sr. Francisco Matías saluda els assistents i comença la seva intervenció:

Soy Francisco Matías, gestor de la gasolinera que hay en ronda San Pablo, entre Marqués de Campo Sagrado y la calle Aldana. Hablo en mi nombre y en nombre de muchos muchos vecinos, vecinos que en cuatro o cinco días hemos conseguido alrededor de 1.500 firmas, lo decía el Sr.

Gasca, y no sabemos el número necesario para hacer algo de fuerza pero podemos conseguir bastantes más.

En nombre de los vecinos y en nombre de comercios, muchos comercios, sobre todo el tramo del Paralelo a la calle Marqués de Campo Sagrado, si ya el barrio lo está pasando muy mal por la crisis general que existe, el barrio lo está pasando peor, y ahora con el 30-40% menos de ventas consensuado por prácticamente todos, hemos coincidido en los datos, algún comercio ya ha cerrado y los demás estamos a punto, con las consiguientes pérdidas de puestos de empleo y demás.

En agosto se decidió el cambio, a través de la Guardia Urbana nos quejamos, dijimos a ver si se podía hacer algo pero nos dijeron que estaba aprobado por real decreto de alcaldía del Ayuntamiento de Barcelona. Se hizo una instancia a través de mi compañía, de Cepsa, no han contestado. Esta es la queja que tenemos.

Referente a los vecinos, para poder acceder al centro de la ciudad, lo que dice el Sr. Gasca: hay que salir al Paralelo, bajar casi hasta la plaza de la Carbonera, 20-25 o 30 minutos de media, que hoy en día la gente no se lo puede permitir.

La directora del colegio ya hablará de su problemática, y en el ámbito de los vecinos y de los comercios esto. Lo que es calle Aldana, conde Borrell, ruidos los que quiera y más, y parece que estamos ahí en la esquina del Eixample, que nos tienen un poco olvidados, y si nos pueden hacer caso lo agradeceríamos. Gracias.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dóna la paraula al Sr. Riel.

El Sr. Francesc Riel saluda tothom i explica:

Aquí hi ha un tema que és el sac de botella que han format al carrer Aldana. Els autobusos que giren quan es tanca el semàfor es queden enmig, hi ha els cotxes que baixen de comte Borrell, els que vénen d'Aldana, els que vénen de la ronda. Vostès estan fent unes obres, que em sembla molt bé, s'ha d'animar el Paral·lel, d'acord, però no en perjudici de la resta del barri. Si aixequem una cosa però n'enfonsem una altra ho veig malament.

Una altra cosa. Vostès fan unes voreres precioses, quatre metres de vorera. Als quatre dies estan totes les voreres plenes de terrasses de cafeteries i bars. Una terrassa d'una cafeteria entre les jardineres, les taules i les cadires agafen dos metres i mig o tres. Queda un metre o un metre i mig per als vianants. Ve una senyora amb un carret de la compra, o amb un carret de criatura, i moltes vegades no pot passar. Per què volem les voreres? Per fer negoci? És l'únic. Si no, diguin-me...

Vostès posen uns horaris. Fins a les 12 h de la nit. La 1 h, les 2 h de la matinada. Recullen les taules però la gent es queda al carrer amb les llaunes de cervesa, etc., a part que ho deixen tot ple de brutícia i hi ha escàndol fins a les 2 h de la matinada, i els que l'endemà ens hem de llevar a les 5 h o les 6 h del matí no podem ni aclucar l'ull. Truques a la Guàrdia Urbana, tarden dues hores o dues hores i mitja a vindre, si vénen. L'última vegada vaig trucar jo a les 23.30 h de la nit perquè hi havia una baralla. Vaig trucar a la Guàrdia Urbana i em van dir que havia de trucar als Mossos, vaig trucar als Mossos, no van aparèixer. Vaig tornar a trucar, «cuando tengamos un coche libre se lo mandaremos», no van vindre. A les dues hores i mitja vaig trucar per tercera vegada i els vaig dir «¿quieren que les diga dónde están los coches patrulla? Vayan ustedes a Vilà i Vilà esquina con la calle Nou de Rambla que los verán subidos allí en la acera». O sigui, què tenim, a la policia de carajillo i l'estem pagant nosaltres només perquè ens vinguin a multar? Només apareixen quan has deixat 10 minuts el cotxe mal aparcat per posar-te una multa o perquè la grua s'emporti el cotxe. Estem tips d'això. Res més.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona la paraula a la Sra. Loreto Cabot.

La **Sra. Loreto Cabot** saluda tothom i afegeix a les explicacions dels seus veïns:

Ja ha sortit molta gent del barri. Simplement, voldria remarcar dos aspectes. Mirant-me el Programa d'actuació del districte m'he adonat que veritablement les obres del Paral·lel no són unes obres del districte, i potser per això tot el que afecta de Paral·lel cap amunt ha quedat una mica oblidat. És l'única explicació racional que puc trobar per explicar com s'ha gestionat la mobilitat del triangle que afecta els veïns, que jo aniria més enllà de Campo Sagrado perquè afecta fins Parlament, perquè tota la zona entre Campo Sagrado i Parlament es troba amb el mateix problema, i afecta també gent del Poble-sec que no pot accedir a l'Eixample, i afecta també veïns del Raval.

A banda d'això, voldria fer una altra consideració. Pel que fa a la mobilitat, hi ha un problema urgent que seria el tema del carrer Aldana però crec que valdria la pena replantejar-se la mobilitat de tota aquella zona sobretot pel que fa a les línies d'autobús. L'altre dia la directora de l'escola Sagrat Cor comentava el problema dels autobusos davant la seva escola, una solució que a la reunió va sortir va ser el tema de Campo Sagrado. Només voldria fer notar que a Campo Sagrado ens trobem dues illes de carrer, que seria una possible alternativa per als autobusos, ens trobem una benziner, i fer girar autobusos per allà no sé fins a quin punt seria el més raonable, just davant tenim uns pisos tutelats per a gent gran amb problemes de mobilitat. És un camí escolar perquè hi ha molta gent del Raval o de l'altra banda de ronda Sant Pau

que creua la ronda Sant Pau i Campo Sagrado per anar a les escoles Ferran Sunyer o Sagrat Cor, i allà hi ha el Centre Cívic Cotxeres Borrell, al final de Campo Sagrado amb Viladomat. Si tal com el Sr. Ardanuy l'altre dia comentava s'està fent un esforç per trobar una solució, jo demanaria que es vagi una mica més enllà de la solució immediata i ràpida que és canviar el sentit del carrer Aldana i que es faci una valoració global de tot el problema de mobilitat que s'ha generat, que potser és una mica complicat resoldre perquè 24 hores després de la reunió vaig veure que s'havien acabat les obres del carrer Sant Pau i s'ha fet una zona per a vianants on no pot passar cap mena de vehicle. A veure si els serveis de Mobilitat, els serveis tècnics o qui sigui poden fer un esforç per tenir una solució global de tot el problema de mobilitat. Moltes gràcies.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dóna la paraula a la Sra. Márquez.

La **Sra. Teresa Márquez** saluda tothom i planteja:

Sóc Teresa Márquez, directora de l'escola Sagrat Cor. L'escola és un centre de llar d'infants, amb alumnes des de 0 a 3 anys, i d'infantil a primària fins als 12.

Amb el canvi de sentit del carrer Aldana veiem que tenim dos temes importants. Un és el de la seguretat dels alumnes per dues qüestions. Una, com que hi ha quatre autobusos que fan la sortida des del carrer Aldana al Paral·lel molts no poden fer d'una sola vegada la sortida al Paral·lel perquè hi ha dos semàfors, fan el primer semàfor, l'agafen a mitges, i en el pas de vianants els nens i nenes que vénen sols han d'esquivar els autobusos i passar pel mig, no tenen el pas lliure tot i que és un pas molt maco. Això és un perill i les famílies ens han expressat el seu neguit.

D'altra banda, ja ho han dit les intervencions anteriors, hi ha dificultats d'accés al carrer i les motos passen per damunt la vorera i van des del carrer Borrell a la ronda de Sant Pau fent el carrer Aldana en direcció contrària. Ens trobem contínuament motos que passen i perjudiquen l'entrada dels alumnes al centre amb risc d'atropellament. Això pel que fa a seguretat, que ens amoïna molt.

Un altre tema és que, com que una escola rep una sèrie de serveis, la intendència resulta perjudicada. El servei de càtering no ens arriba a l'hora, si canvien el conductor i es perd ens arriba el menjar de la llar tard, els nens mengen tard, dormen tard i tot va malament.

Un altre tema són els autocars. Tenim alumnes amb minusvalideses i no poden entrar al carrer, perquè la majoria vénen de l'Eixample, no podem embarcar i desembarcar els alumnes. Els autocars haurien d'anar a la

Carbonera i tornar, és un embolic. La gent no ens troba, no saben com arribar. Els tallers que vénen a fer a l'escola es perden. No sabem ni com dir que podrien venir. Pensem que seria interessant fer el canvi de sentit del carrer.

Amb relació al que ha dit la senyora que és veïna de Campo Sagrado, no demanarem que es perjudiqui una altra escola per un bé nostre, penso que pot haver-hi una altra solució. Si l'accés dels autobusos, que és complicat, es fes per Campo Sagrado sense sortir al fons del tot, girant Borrell, podrien desembocar directament a Paral·lel, i que no hi hagués cap parada a Campo Sagrado perquè realment un autobús que ja té el final al Paral·lel, per què ha de tenir una parada a Aldana també? Si és com una ruta de servei que vinguin, que girin i parin on han d'acabar la línia. El nostre mal no el volem per a ningú més.

El tema bàsic és la seguretat. Un dia vam demanar una ambulància per a un alumne i va arribar molt tard. Ens va dir: «Si lo lleigo a saber me salto el semáforo y entro contra dirección». Pensem que no és gaire complicat i us estaríem molt agraïts. Confiem en vosaltres. Gràcies.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona la paraula a la Sra. Maria Isabel López González.

El Sr. Josep Maria Torres saluda els assistents i explicita que parlarà en nom de la Sra. López. A continuació, manifesta:

Ella és la propietària de l'empresa Sánchez López, que té un local a la plaça Tetuan número 17. És una cafeteria, i amb data 27 de maig i amb data 1 de juny vam entrar unes instàncies al Sr. Ardanuy explicant la problemàtica que hi havia perquè els serveis tècnics ens van informar que no hi hauria possibilitat de seguir disposant de la terrassa. Al marge d'això, en aquestes instàncies es deia que d'acord amb l'article 13 que parla de places, les places en la nova ordenança poden tindre el tractament de distribució prèvia, i això és el que demanàvem. I a partir d'aquí no hem tingut cap resposta.

Tingueu en compte que és una terrassa que plega a les 20 h de la tarda, per tant, molèsties per als veïns no n'hi ha. Ha estat sis mesos sense poder disposar de terrassa. Ha pagat una quota de 2.400 euros. Per tant, aquí hi ha hagut una pèrdua d'un cost que s'ha pagat, i no hi ha hagut ningú per part del Districte que passés per allà a donar explicacions. Ha tingut una facturació d'un 70% menys. S'han posat a treballar sense avisar ni posar lones ni res, amb els problemes que això comporta al costat d'un restaurant pel que fa a la higiene alimentària, sense cap avís. Van dir que duraria molt poc, ha durat sis mesos. Per tant, suposo que ens trobem igual que tots els comerços afectats del passeig de Sant Joan.

El que sorprèn és aquest famós paraigua del silenci administratiu que fa servir aquest Ajuntament amb la punyetera carta magna. Això a Europa no passa. És que no ho entenc, no es pot enviar un escrit a un regidor del Districte dues vegades i que almenys no et diguin «doncs no els atenem, això serà així i ja està». El que demanem és que tinguin en compte que són persones que tenen treballadors, que és un servei, que veritablement les terrasses han de conviure en consens sense molestar. Abans s'ha parlat que en un lloc de quatre metres deixen un metre i mig per a les persones, el cap dels serveis tècnics sap que això no és possible perquè ha de quedar el 50% de la vorera lliure, ho diu la mateixa Ordenança. El que demanem és que es tingui en compte això, que hi ha hagut sis mesos de perjudici, hi ha hagut dos escrits que no s'han contestat, i a partir d'aquí seguim demanant que la plaça Tetuan tingui el tractament que la mateixa Ordenança recull, de distribució prèvia, i això surt des del Districte. Aquesta era la petició i no hem obtingut resposta. Gràcies.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Dikaiva Kiemba.

El Sr. Divaika Kiemba saluda tothom i comença la seva intervenció:

Vinc a representar el Centre Euro Àfrica, una entitat on hi ha catalans i africans de diferents països. L'última vegada que vaig estar aquí, el mes de març, va ser pel tema de Nelson Mandela.

En primer lugar, quería agradecer al regidor y a todo el equipo porque cuando vinimos aquí fue para solicitar la medalla de oro y hoy nos alegramos porque Nelson Mandela tiene la medalla de oro. Creo que la ceremonia está prevista el mes de febrero, y vendrán familiares, el Ayuntamiento ya nos lo comunicará.

Nuestra entidad trata no solo de promover y potenciar la relación entre África y Europa desde Barcelona sino que también tenemos un equipo de investigación que buscamos los catalanes y europeos que han hecho un trabajo a nivel general en el caso de África y América. Tenemos que comunicar con mucho honor que hace poco hemos descubierto un señor que se llamó Ricardo Beltrán y Rozpide, descanse en paz, que nació en Barcelona, vecino de Sarrià, que era un gran geógrafo, escritor, investigador, y nos dimos cuenta que ese señor en la historia... los estudiantes que estudian historia en la Facultad de Historia no está su manuscrito, con lo cual gracias a nuestra investigación hemos desvelado algo que estaba oculto. Y tanto el distrito de Sarrià, porque históricamente pertenece a Sarrià pero burocráticamente pertenece a Les Corts... Está previsto para el año que viene, aunque depende de la familia porque han localizado al bisnieto de la familia de Beltrán Rozpide,

tiene un nombre con su calle y es un gran honor porque gracias a nosotros hemos podido descubrir algo que mucha gente no sabía.

Simplemente venía aquí para decir que creo que el trabajo que estamos haciendo es bueno para nuestro futuro. Todo lo que estamos haciendo requiere no recompensa pero sí un reconocimiento. Seguiremos haciendo un gran trabajo, no venimos a pedir dinero, pero sería bueno tener un gran espacio para reflexión para muchos científicos, antropólogos que forman parte del equipo. Llevamos cuatro años trabajando pero con esfuerzo, cada uno tenemos nuestra profesión y en el tiempo libre que tenemos hacemos este tipo de investigación. Es el primer proyecto en Cataluña que promueve dos continentes, África y Europa, nunca ha habido este tipo de proyecto y ha nacido aquí en Barcelona. Los vecinos del Eixample tienen que estar muy orgullosos. Espero que el equipo del Gobierno Municipal nos pueda conseguir una solución, aunque no sea en el Eixample, conseguir un espacio para que este proyecto siga adelante. Muchas gracias.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dóna la paraula al Sr. Bestraten.

El Sr. Miquel Bestraten saluda els assistents i diu:

En primer lloc, felicitar en Divaika, amb qui col·laborem aquí a l'Eixample, perquè a vegades el comerç d'una manera transgressora també pot col·laborar, el comerç de l'Àfrica amb el comerç d'aquí.

En segon lloc, crec que s'ha de ser positiu tot i que hi hagi bars damnificats. Jo crec que la part de sota del passeig de Sant Joan està quedant bé, la que a nosaltres ara per ara no ens afecta tan directament. Crec que està quedant maco i espero i desitgem a curt termini que la part de dalt de passeig de Sant Joan, que també toca a Gràcia, de Diagonal cap amunt, les cantonades també puguin tenir terrasses. Aquest tema no estava a l'ordre del dia.

Un dels temes que volíem presentar és telepallassos.cat. Estem orgullosos de projectes transgressors i originals. El Sr. Gasca sempre ens ha donat suport, des del principi, i aquí també hem parlat de sinergies d'unió i de com els petits ens podem unir als grans, com podem unir comerç amb discapacitat, amb persones en risc d'exclusió social, amb infància i amb educació.

El nostre projecte és un projecte que si compres al barri discriminació de preus, si compres al barri projecte del comerç català, puguis tenir un pallasso que vingui a casa teva o a l'escola, que sigui discapacitat —jo sóc discapacitat però m'agrada dir capacitat o que tinc algun tornillo de més— o una persona en risc d'exclusió social.

Vull buscar sinergies quan acabem aquí, amb escoles, AMPA, associacions de veïns i altres, que creguin que podem col·laborar perquè necessitem els veïns, que els veïns ens comprin. Ho hem presentat a associacions de veïns d'altres districtes, nosaltres som molt humils, no sé si ho presentarem demà a subvencions per a l'any que ve, però és una idea, transgressora, boja, però a vegades amb el que cau hem de canviar.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Marc Cerdà.

El **Sr. Marc Cerdà,** després de presentar-se com a membre de la CUP de l'Esquerra de l'Eixample i Sant Antoni, exposa:

La meva intervenció gira al voltant de les superilles de l'Eixample i de Barcelona, que són al voltant de 7 superilles. No sé si el veïnat ho coneix, probablement no perquè la comunicació del projecte de superilles és una mica deficient, igual que el seu procés participatiu.

Podríem entrar a debatre molts conceptes del tema de les superilles però la meva intervenció gira sobretot al voltant del principal objectiu, que és la pacificació del transport rodat dins de la superilla de l'Eixample Esquerra.

Com hem pogut veure, la majoria del veïnat té problemes de mobilitat, no només problemes de soroll, atmosfèrics sinó també problemes de males connexions, problemes d'autobusos. La pregunta gira al voltant de si el regidor i el Districte creuen que amb el projecte de les superilles i la pacificació de la superilla de l'Eixample es reduirà, en primer lloc, la contaminació atmosfèrica i també la contaminació acústica. Més que res perquè el projecte de les superilles, que encara està en procés de disseny per mitjà d'un sistema de participació ciutadana una mica deficient, ja que no garanteix arribar als objectius que es proposa el veïnat, només demana la pacificació. Si es demana la pacificació però no es fa un projecte integrador a tota la ciutat de Barcelona de millora del transport públic l'únic que succeirà és que dins la superilla de l'Eixample el trànsit s'exterioritzarà, passarà pel voltant de la superilla de l'Eixample, massificarà el trànsit a l'exterior de la superilla i l'interior de l'illa quedarà teòricament net. També es pot produir un procés de sectorització, en el qual una part del barri serà un barri còmode, agradable, amb menys soroll i menys contaminació, i una altra part del barri tindrà més massificació del trànsit.

Lligat a això, volem preguntar, veient els pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona, si el Districte creu que actualment els nostres barris tenen uns bons serveis assistencials en l'àmbit social tenint en compte que tenim un pressupost amb superàvit, uns diners que ens sobren, i realment no s'estan aprofitant per res. L'any passat, si no m'equivoco, eren 130 milions. La meua pregunta és si creieu que el barri respon

realment a les necessitats que té. Només cal passejar-se una mica pel barri per veure la quantitat de gent que viu al carrer. Són bons els serveis? Quins són els serveis que tenim? Hem millorat els serveis? Si ens ho pot explicar. Moltes mercès.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Pedro Sánchez.

El Sr. Pedro Sánchez saluda tothom i s'adreça al regidor:

Senyor regidor, Sr. Ardanuy, en primer lloc m'agradaria plantejar que la qüestió és en l'àmbit informatiu, no és pas cap crítica. Sé que sóc molt pesat amb el tema de la gent que està als caixers. Aquesta gent no té veu i jo em sento amb l'obligació moral de parlar en nom d'aquesta gent. No estic parlant dels captaires, estic parlant de gent que està amb cartrons, gent jove. Ja sé que en l'àmbit de serveis socials s'estan fent coses, ho hem parlat alguna vegada, i s'ha activat un pla. Però m'agradaria, si és possible, concretar a escala de barri exactament quan s'activa, com s'activa, en què consisteix, i si falten mitjans també en sóc conscient, no és un moment fàcil. Però tinc la sensació que la Barcelona que surt a la televisió, l'Oficina de Promoció Econòmica... Però és que estem parlant que al costat de la Sagrada Família, BBVA, bancs, Caixa Madrid, a sota, Padilla, Castillejos, no parlem d'una o dues parelles, està ple de persones que estan a la intempèrie. Ja sé que dins un caixer no es passa tant fred, sí que es passa, i tinc la sensació que no els veiem. Hem de prendre consciència, em sento amb aquesta obligació moral.

Haig de dir que no caiguem en el desànim perquè tot el que estem fent el que estem aquí et fa d'alguna manera sentir orgullós que el barri es mou. Sí que val la pena. A vegades tenim la sensació que no serveix per a res, però sí que serveix tot el que estem fent. Sr. Ardanuy, moltes gràcies.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i informa que després d'aquest primer torn d'intervencions el regidor respondrà a tothom i, a continuació, s'obrirà un torn de rèplica.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Gerard Ardanuy i Mata, respon a cadascun dels intervinents:

Si em permeten, començaré pel final perquè crec que és un tema prou greu i cal explicar les coses tal com són i treure certs mites. A part de la restricció legal que hi ha sobre la intervenció municipal en les persones que viuen al carrer o que dormen en caixers, aquests ciutadans han d'expressar de manera voluntària la disposició d'accedir a algun dels

recursos de l'Ajuntament, nosaltres no els podem obligar a anar a una residència municipal. Per tant, tenim aquest punt limitant que vulneraria... Només hi ha un cas on actuem de manera directa, però en tots els altres casos més enllà d'oferir els recursos —i després parlaré dels recursos que tenim en aquest àmbit—, la disponibilitat d'aquesta persona per accedir als recursos és voluntària totalment.

Al districte tenim 70 places disponibles d'allotjament a través del CUESB, el Centre d'Emergències Socials de l'Ajuntament de Barcelona. En situacions d'emergència s'activen 105 places. Li he de dir que no estan plenes, bàsicament per aquest motiu. Tenen un nivell d'ocupació mitjà. Cada dia hi ha places disponibles. No és un problema de manca de recursos, és un problema de disponibilitat d'aquestes persones de voler anar a aquest tipus de recursos. Primera reflexió.

Segona. Només hi ha un cas, quan s'activa el protocol especial de l'«operació fred», que és quan la temperatura baixa per sota dels zero graus, els dispositius municipals actuen directament enduent-se aquestes persones, vulguin o no vulguin, cap a un centre municipal. És el marge que tenim des del punt de vista legal, perquè en aquell moment perilla la seva vida. A partir de zero graus dormir a la intempèrie o amb manca de condicionament pot provocar la mort i, per tant, aquí hi ha un bé major que és la protecció de la vida d'aquesta persona. I aquesta és l'única excepció que tenim com a Ajuntament per actuar per donar resposta a aquestes persones.

Més enllà d'això, el tractament que es fa a cada persona és individualitzat. Aquestes persones reben atenció personalitzada, aquestes persones reben atenció dels tècnics municipals, dels serveis d'emergència social i dels dispositius municipals d'atenció a la problemàtica d'exclusió i pobresa. No només pel que fa al tema de dormir, també se'ls ofereixen solucions per treure'ls del carrer i donar-los una certa estabilitat. Tenim convenis amb Creu Roja, tenim convenis amb Arrels, tenim convenis amb un seguit d'entitats del tercer sector que tracten no només de donar una atenció de resposta a la qualitat de vida d'aquestes persones—mèdica, social i d'integració— sinó que el que es pretén és ajudar-los a retrobar el seu camí, per tant, recuperar-se com a persones de ple dret. Aquí hi ha una feina intensa en l'àmbit social. No és un mèrit d'aquest Govern, ni d'aquest regidor, ni voldria atribuir-me'l, és un treball de molts anys dels serveis socials municipals, que tenen un alt nivell de qualitat de servei.

D'altra banda, també voldria indicar, i aquí ja m'extralimito una mica, que en tots aquests processos moltes vegades hi ha una doble manera de percebre-ho des de l'òptica ciutadana. Jo crec que la manera de mirar-ho ha de ser des d'una òptica de resposta social per ajudar aquestes persones, no d'amagar-los, ni retirar-los, ni que no molestin, sinó d'actuació. Crec que aquí tots plegats hem de ser molt implicats i responsables a l'hora de comunicar si no han arribat els serveis socials i ajudar. També hi ha un alt nivell de detecció de malalties mentals, gent

que viu al carrer i tenen una dificultat en la seva salut mental. Aquí també tenim un gap important a l'hora de donar atenció a tot plegat.

Per tant, els pressupostos municipals en àmbit social en els últims tres anys, que és el període que conec molt exhaustivament, han tingut un increment de l'11 al 14, un 40% d'increment de recursos tècnics i econòmics. Això ha anat també amb relació a la situació de crisi del nostre país i de la nostra ciutat. Són uns serveis socials totalment adaptats a les situacions que es troben, fins i tot amb dispositius que es posen en funcionament en situacions d'emergència i que funcionen de manera regular al llarg de tot l'any. Aquesta seria la primera resposta.

Començant pel principi, **Pep Sala** i la representant de l'AMPA de l'escola Els Tres Tombs. L'escola Els Tres Tombs fa set anys que funciona, l'interior d'illa té accessibilitat des de fa un bon nombre d'anys, aquí hem de veure com mirem de solucionar un problema, que és el del passatge, que és molt sobrevingut arran d'unes problemàtiques que segurament coneixeu, perquè estan transmeses i participades amb l'associació de veïns, respecte al propietari de l'immoble que té el pas interior. En aquest moment li hem de dir que ja estem a punt de desbloquejar una situació de bloqueig que teníem respecte a l'accessibilitat dels serveis tècnics municipals a l'hora de la llum i tot el que seria l'actuació municipal per donar més llum a aquesta zona i, per tant, ajudar que la situació d'aquell espai no degradi.

L'altre tema és el tema de l'altre accés a l'interior d'illa. En aquest cas, el Districte ha fet les sol·licituds i la disponibilitat econòmica per poder canviar el tancament amb un element més adequat per evitar la intrusió. Crec que hem anat evolucionant al llarg dels anys amb aquest tipus de dispositius i normalment funcionen bé, redueixen l'accessibilitat quan no s'ha d'accedir-hi. I un altre element, si aconseguim controlar els dos accessos no serà tan necessari incrementar les barreres per accedir a l'escola bressol. No tenia coneixement d'aquesta problemàtica d'accessibilitat, suposo que és relativament recent que hi hagi més intromissions en l'espai. En qualsevol cas, parlarem amb l'Institut Municipal d'Educació per veure com i de quina manera, a través de càmeres o a través de dispositius de seguretat de l'entorn, podem controlar el perímetre de l'escola bressol. D'altra banda, suposo que la directora del centre haurà transmès la informació ràpidament als serveis municipals de manteniment perquè l'escola sempre obri les seves portes en la millor situació d'higiene possible. Crec que això es deu haver produït, i en cap moment cap dels infants usuaris de l'escola bressol ha d'haver accedit a un entorn que no estigués prèviament netejat. Si no és així, parlarem amb l'escola bressol i mirarem els protocols de neteja d'aquest espai.

Respecte al **Sr. Pablo Ornaque**. Vostè i jo vam parlar a bastament l'any 2012, faig memòria però hauria de buscar el dia exacte a l'agenda però vam parlar a la sala que hi ha aquí al costat, va ser una reunió molt extensa. Vam tenir una reunió l'any 2012, vostè i jo, al principi de tot.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, demana al Sr. Ornaque que esperi el seu segon torn per fer la rèplica.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, insisteix que després tindrà temps per explicar-se, i demana respecte a l'ordre establert.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, li demana que deixi continuar al regidor.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, torna a donar la paraula al regidor.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Gerard Ardanuy i Mata, continua la seva intervenció:

Jo no dic mentides. Jo no puc parlar dels polítics, jo puc parlar de mi mateix.

Vostè i jo vam tenir una llarga conversa, vostè em va ensenyar un seguit de retalls de diari, vostè em va ensenyar un seguit de documentació, vam parlar a bastament d'una problemàtica determinada, vam estar molta estona.

Bé, doncs no vam estar, m'ho invento ara mateix. M'ho estic inventant.

Em costa més recordar la conversa que m'ha dit després, però segurament devia ser així, per un tema de dificultat d'agenda.

En qualsevol cas, com a Districte, en tots els processos que vostè pot sol·licitar, reconeixent segurament la lentitud en algun procés de resposta, ho reconec. El que vostè no em reconeix ja l'hi reconec jo, segurament ens hem equivocat en el procés de resposta. També li avanço que la carta que vostè em va enviar el dia 15 d'aquest mes no l'hi contestaré, ja l'hi dic, perquè considero que és una falta de respecte.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

Diu coses una mica gruixudes, per tant, no l'hi contestaré, però em comprometo a contestar-li les comunicacions anteriors. Esbrinaré exactament què ha succeït perquè se li pugui contestar tal com vostè sol·licita. Tindrà accés a un dels expedients que havia demanat i després a l'altre. No hi ha cap tipus d'inconvenient perquè pugui tenir accés als dos expedients que vostè demana. Em diuen que ja va tenir accés a un dels dos expedients. L'accés al segon expedient segurament el tindrà en breu. Si no és així, si no ha tingut accés a cap tipus d'expedient, el tindrà, li garanteixo que hi tindrà accés en breu, pensava que l'havia tingut, vostè diu que no l'ha tingut doncs en tindrà. Demanar-li disculpes si això li ha generat distorsions. Ara, ja li avanço que la carta del 12...

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, reitera la petició al Sr. Ornaque que respecti els torns.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, subratlla que cal respectar les normes que regulen el funcionament de l'Audiència Pública.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, insisteix que no es poden establir diàlegs i que més tard podrà exercir el seu dret a rèplica.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, aclareix que aquesta persona a la qual fa referència és el gerent del Districte, que ofereix suport tècnic.

(Parla el Sr. Pablo Ornaque amb el micròfon apagat)

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, reclama l'atenció del Sr. Ornaque i insisteix que han de continuar l'ordre establert. A continuació, torna a donar la paraula al regidor.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Gerard Ardanuy i Mata, continua la resposta:

Accés als expedients, a la seva disposició. La carta del 12 no la contestaré, i la carta del que fa més de 40 dies sense contestar-li la

contestaré demà mateix. Aquesta és la meva resposta. Si em deixo alguna cosa, a la rèplica m'ho demana, m'ho apuntaré exactament i li donaré la resposta que consideri oportuna. Ara, la del 12 no la contesto perquè crec que és greu.

Respecte a la intervenció d'en **Lluís Rabell**, crec que el que és important comprovar és que tot el procés de la Model no es desvii en cap moment de l'objectiu final, que és el fet que l'espai doni compliment a les necessitats del barri, del districte, també de la ciutat, tant a efectes d'equipaments com també com i de quina manera incrementem la zona verda i ho fem amb una visió de qualitat de vida de l'entorn.

Respecte al que expresses de tota la mobilització social en la vulneració de drets civils, en el nostre cas hem de complir el marc legal, més enllà d'això no puc dir-te res més. Entenc perfectament el teu plantejament, el nostre és complir el marc legal vigent.

L'**Alex Broc** ens parla dels habitatges d'ús turístic i la problemàtica que això suscita, i d'un cas molt concret. Tu ho has explicat molt bé, en aquest cas de discussió d'una interpretació d'uns estatuts d'una finca, l'Ajuntament fa un informe jurídic, que evidentment genera dubtes perquè el text pot generar dubtes i els serveis jurídics fan una resposta des del punt de vista de constatar que hi ha una situació que pot ser equívoca. Si hi hagués una possibilitat de mediació entre les dues parts l'Ajuntament pot fer un procés de mediació, però no és el cas. En aquest sentit, malauradament la via judicial des de l'òptica civil és el que s'aplicaria en aquest cas. Nosaltres no podem fer més enllà d'això, no som jutges, no és el nostre paper perquè si fos el nostre paper automàticament una de les dues parts ens ho diria. Per tant, tenim aquesta problemàtica.

D'altra banda, els protocols d'atenció en tema de conflictes en habitatges d'ús turístic els teniu perquè és accessible. D'altra banda, nosaltres com a Districte quan es produeix una denúncia comprovem l'existència o no dels telèfons. És veritat que quan hi ha una molèstia hi ha casos en els quals hi ha un telèfon, la gent truca, i no s'hi posa ningú, és una vulneració de les regles del joc respecte a la llicència d'habitatge d'ús turístic, i per tant, un cop l'Administració constata això comença un procés que pot arribar a la revocació de la llicència atorgada per a aquesta activitat. Aquest és l'element clau. Per tant, és molt important que hi hagi denúncia per poder iniciar el procediment.

El protocol que vam començar en l'àmbit de l'Eixample, i hem estat pioners a escala de ciutat, fa que aquests protocols s'activin de manera automàtica, des de la trucada a la Guàrdia Urbana o des de la trucada als serveis del Districte denunciant una situació de molèstia fins a la revocació de la llicència té uns recursos específics per atendre aquesta tipologia de denúncia. A més, tenim uns resultats al llarg dels últims vuit mesos, que és des que vam aplicar el Pla, no tinc aquí les dades però probablement aviat podrem compartir-ho, i els casos que hi pugui haver

els podrem cobrir amb els dispositius que tinguem. Aquest seria l'altre element. Per tant, arribaríem a la comprovació d'incompliment d'aquests elements de llicència i la retirada de la llicència, i per tant, l'eliminació de la llicència d'apartament turístic i l'eliminació de la font de problemes. Un ús irregular o il·legal de l'apartament turístic obre una via de sanció més contundent encara. És una activitat sense llicència i aquí entrariem en un altre nivell. Ho hem parlat algunes vegades però he fet el relat de tot plegat.

*La **Charo Martínez** ens parla de Bailén 23-25. No tenim cap denúncia d'aquesta obra, per tant, el que nosaltres farem és comprovar-ho.*

(Parla la Sra. Charo Martínez amb el micròfon apagat)

En tot cas, comprovarem el funcionament d'aquesta obra aturada i veurem exactament quina és la situació. Saps, Charo, que hi parlem molt sovint i saps també la connectivitat que tenim en el moment de detectar aquestes situacions. En aquests moments et diria que tinc la primera notícia i, en aquest sentit, actuarem.

*Pel que fa a la **Sra. Wang**, crec que aquí s'imposen dues coses, primer, una reunió de caràcter molt tècnic, perquè la inspecció... Entenc el plantejament que vostè ens fa, entenc que vostè com a representant d'uns negocis i d'una activitat determinada lluita pel bon nom de l'activitat del seu sector. En qualsevol cas, són criteris fonamentats en les inspeccions tècniques que es fan de l'activitat i les activitats que no s'ajusten a llicència o irregulars tenen, i ho hem explicat en aquest Plenari moltes vegades, actuacions conjuntes amb els diversos àmbits de vulneració de la llei en uns negocis determinats. Els que compleixen la llei poden fer la seva activitat amb tota normalitat. Òbviament és feina de la representació del sector d'explicar als mitjans, fer el que considerin oportú per defensar l'honorabilitat del seu sector. I la nostra feina és comprovar les denúncies que ens arriben i oferir-nos a col·laborar amb l'autoritat competent per atacar les males pràctiques que es puguin produir en el seu sector, com passaria en altres sectors. Per tant, disponibilitat de fer reunió amb serveis tècnics, crec que alguna reunió hi ha hagut, però en qualsevol cas mirar de veure quins són els elements que vostè considera. Li avanço que nosaltres no podem canviar la norma, està regulada en l'àmbit de ciutat, i en l'àmbit estrictament de compliment de la normativa del territori en el que som, que és l'Eixample, l'explicació dels termes als seus representants tècnics i legals per explicar-los quin és el marc normatiu i acompanyar-los en el procés de compliment d'aquesta normativa.*

*El **Sr. Vicenç Gasca** i els veïns i comerciants que heu anat intervenint a l'entorn del carrer Aldana. De la reunió que vam tenir divendres passat se'n deriven moltes reflexions. La primera, i jo la vaig expressar en aquella reunió i crec que vaig ser molt diàfan i molt clar, el fet que havíem de tirar enrere la decisió, i ara ho dic aquí i ho dic clarament i directament. En això estem en aquests moments. El dia 15 hi havia una*

reunió tècnica, allà vam exposar el que consideràvem que era just i els tècnics han de treballar la solució per ajustar-la als requeriments que els demanem. En aquest sentit, estem amb vostès en aquest procés. Els hem demanat una setmana més, és veritat. Ho ha expressat també un altre intervinent, canviar només el sentit d'alguna manera intenta donar solució a una problemàtica molt determinada, també és veritat que l'entorn és un entorn complex, no ha tingut mai una connectivitat fàcil Poble-sec i Sant Antoni, és veritat que ara està fatal i impossible. Per això des de la rectificació de la decisió inicial presa fins a tot un seguit de mesures que podem portar a terme és el que us proposem. En la reunió amb els veïns vau oferir-vos a crear un grup, a treballar-ho prèviament, a transmetre aquesta informació, disponibilitat total i absoluta per reunir-nos amb portes obertes amb tota la gent que vulgueu, amb tothom, i fer-ho tema per tema, situació per situació. Entenc que no només és el carrer Aldana sinó tot un seguit de reivindicacions que heu anat explicant.

Respecte a la ronda Sant Pau, implica la col·laboració d'un altre districte. La relació fronterera i veïnal amb el Raval, amb Ciutat Vella, haurà de fer que això es pugui portar a terme. Però tota la disponibilitat per intentar solucionar i corregir aquesta situació.

Respecte a l'escola, seré repetitiu però no diré gran cosa més del que vaig dir aquí divendres. Ja he passat la notificació a la Guàrdia Urbana perquè en aquest interval de temps es puguin corregir, sobretot des del punt de vista preventiu, les cantonades de ronda Sant Pau amb Aldana i Comte Borrell. En aquest sentit, veure que tot el perímetre d'accés dels escolars al centre educatiu tingui aquest nivell de protecció provisional abans d'escoltar, veure i discutir cada una de les solucions. És cert que sobretot el tema de mobilitat d'autobusos és un tema extremadament complex, no en sé tant com alguns dels que han intervingut respecte a aquest tema, no és fàcil, ni directe, ni trivial. Jo m'esperaré que els serveis tècnics de TMB ens diguin quines solucions poden aplicar, però no em tanco a res. No sé si han de passar per Campo Sagrado, si han de parar o no... No ho sé. En tot cas, és l'oferiment que els faig.

Respecte a les problemàtiques de logística d'Aldana, mirar de veure com es poden millorar tots aquests processos. És veritat que una obra com aquesta s'està acabant, i hem de veure com ho hem de poder arreglar amb aquesta obra que ja està en un estat molt avançat d'execució.

Com es diu vostè?

(Algú contesta amb el micròfon apagat)

Gràcies.

El que succeeix aquí, i vostè coneix bé tot aquest procés perquè vostè directament o l'entorn en el qual vostè es mou, el gremi fonamentalment...

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Perfecte.

Si no ho sap ho intentaré explicar. Estem en un moment d'ordenació de les zones singulars de terrasses i vetlladors. Ho sap.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Doncs llavors no acabo d'entendre...

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Hi ha una situació que és, primer de tot, d'una zona d'obres. És veritat que pot haver-hi perjudicis. En el cas d'una terrassa és una concessió municipal d'una vorera pública, de sòl públic. Nosaltres no tenim previst cap tipus de via de compensació econòmica perquè és una concessió que fa l'Ajuntament. És a dir, si no hi hagués la vorera i no es donés aquesta concessió no es donaria. Em sap molt greu que tinguin aquest impacte però no hi ha previst cap tipus de rescabament en una cosa que és una llicència que dona l'Ajuntament, no és un espai de la propietat del negoci, per tant, és tal com està plantejat. Fa molt poques setmanes vam finalitzar l'Ordenança singular de rambla Catalunya i ara anirem solucionant totes les zones especials del nostre districte, que ara en són vuit pendents, i tan bon punt es vagin acotant aquestes zones especials es tornaran a reprendre totes les llicències i l'activitat a les terrasses de la manera que marca la normativa. Si a la zona hi ha d'haver terrasses i les dimensions de les terrasses, així serà. No hi haurà cap tipus d'inconvenient perquè el local, si compleix tots els requeriments, pugui tenir de nou aquesta terrassa. Ha estat una obra que hem acabat abans del que estava previst, i en tot aquest procés hem tingut tots uns dispositius d'informació prèvia abans de l'inici d'obra, hem posat a disposició a través de diversos mitjans el projecte, i durant l'obra tant la gent que estava a peu d'obra com els mateixos serveis tècnics del districte per gestionar les dificultats i complicacions que hi pogués haver de l'obra a l'entorn. Si això no ha funcionat ens agradaria saber-ho per corregir-ho. En qualsevol cas, no teníem cap input des de l'òptica, més enllà d'una concessió de terrassa que queda suspesa perquè hi ha una obra, de retorn en forma de rescabament.

Sr. Kiemba, pel que fa al tema del local i de l'espai, el Pla de locals de l'Ajuntament de Barcelona té la possibilitat de gestionar locals públics per a ús d'entitats. A l'Eixample no tenim metres quadrats disponibles per a entitats però a altres districtes sí. Crec que vam tenir una reunió fa uns mesos, anem a veure la possibilitat d'accedir a aquest dispositiu que té l'Ajuntament per cercar un espai per poder-se reunir i per poder tenir la seu social de la seva entitat.

*Al Sr. **Bestraten** agrair-li l'explicació del projecte. Encoratjar-vos a continuar treballant en aquesta direcció. Tot el que siguin iniciatives i projectes que donin vida a zones del nostre districte des del punt de vista comercial són ben rebudes. Des de l'òptica del districte sempre tenim aquest limitant de la normativa i, per tant, mentre es pugui fer en el marc normatiu vigent animar-vos a continuar en aquesta direcció.*

*El Sr. **Cerdà** fa dues preguntes. La primera de l'àmbit de les superilles. En aquest àmbit hem tingut un procés de reflexió a escala municipal, fruit d'uns certs pactes fonamentalment amb ICV-EUiA, respecte a com afrontar la dificultat de gestionar les ciutats en un futur relativament proper. En aquests moments hi ha dos casos en funcionament, projectes de definició de superilles, el primer en una zona de les Corts d'aproximadament uns 3.000 habitants que ha anat evolucionant i funcionant d'una manera rodada des del punt de vista de protocol, i després estem començant un projecte extremadament complex, perquè estem passant d'una experiència en un entorn de 4.000 habitants a una experiència en un entorn de 50.000. No és el cas del Clot ni és una zona de Sant Andreu, és una trama densament poblada de ciutat, que és veritat que té vies importantíssimes de circulació i té una pressió de circulació molt important, perquè està al centre de Barcelona, per tant, d'entrada o de sortida es passa per aquest districte.*

Crec que aquí hi ha el punt de volta de tot plegat: el projecte de superilles no és estrictament un procés de reducció del trànsit rodat, és un procés d'anàlisi de diversos aspectes des del punt de vista de l'ordenació de la ciutat. Per tant, des de l'òptica de la gestió energètica, també des de l'òptica de la mobilitat, de l'increment de les zones verdes, del plantejament de futur de la ciutat. Jo he dit sempre, i ho he dit no només en aquestes audiències i en els llocs on parlem d'aquest concepte, també en l'àmbit particular i dels mitjans de comunicació, que el concepte de les superilles ha de tenir, en primer lloc, un ampli nivell de consens perquè si t'ho planteges únicament des del punt de vista del trànsit rodat automàticament entres en conflicte amb una part important de la població, i crec que s'ha de fer aquesta reflexió però és un procés amb el qual hem de fer un salt endavant important i de fet el farem a l'Eixample, no el farem a cap altre districte de Barcelona. A més, vam decidir que en lloc de fer-ho en un entorn d'uns 20.000 habitants ho féssim en un entorn de 50.000, ho vam decidir conjuntament en una sessió participativa que es va fer a la Casa Golferichs. Segurament les visions de la velocitat són diferents depenent de qui observi aquest procés, però el que és clar és que tots els recursos que posarà l'Ajuntament de Barcelona en el desplegament de les superilles, i també el Districte de l'Eixample, aniran en la direcció de sumar el màxim nombre de consensos. Per tant, en un projecte tan complex com aquest cal anar explicant a la gent, i això també ho heu de fer les entitats, ho hem de fer tots, què vol dir el projecte de superilles, que vol dir també una gestió racional de l'energia, vol dir una gestió racional de la forma en què funcionen les finques i els edificis que formen aquesta ciutat.

A escala social abans he parlat de l'atenció que l'Ajuntament presta a les persones que estan en dificultats, no només amb la intenció d'atendre-les de forma paliativa, amb posterioritat a detectar-se la situació de pobresa, ho hem fet amb pobresa energètica, ho hem fet també acompanyant els processos de desnonament, donant solucions a les persones que es desallotjaven, no en aquest districte perquè no hi ha hagut casos, la setmana passada hi va haver un cas però no tenia a veure amb un desallotjament per entitat financera sinó amb un procés de divorci, per tant, amb un litigi per qüestions de divorci i no entraria dins el concepte que la PAH i l'Ajuntament defensem respecte a l'acompanyament als desnonaments. Però em consta que en altres districtes hi ha una col·laboració entre la PAH, l'àmbit judicial, la fiscalia, els serveis socials del districte, amb un protocol que l'Ajuntament aplica per donar solucions a les persones que malauradament es queden en una situació d'indefensió quan s'executa un llançament fruit d'un impagament d'hipoteca, o ara en aquests moments també per impagament de lloguer també es produeix aquesta situació absolutament desgraciada. Per tant, l'atenció social en aquest sentit sempre és millorable, sempre faran falta més recursos per atendre les persones que ho passen malament però en aquestes situacions dotem els màxims recursos possibles. En aquests moments una part molt rellevant del pressupost municipal, un 60% de la despesa municipal, va directament a polítiques de caire social, des de les beques menjador fins a l'atenció a les persones sense sostre passant per l'acompanyament de les persones soles, passant per situacions d'exclusió, des dels infants fins a la gent gran. Reitero que sempre cal fer més, i m'agradaria que constés en acta i aquesta voluntat i aquesta crítica, segurament hem de fer més, però en qualsevol cas hi estem treballant amb intensitat.

Ho deixaria aquí.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, dona inici al segon torn d'intervencions, que es farà en el mateix ordre i que, per tant, comença amb la intervenció de la persona representant de l'escola bressol Els Tres Tombs, atès que el Sr. Pep Sala no farà ús del torn de rèplica.

La ciutadana que parla en nom de l'AMPA de l'EBM Els Tres Tombs manifesta:

Estem contents per les decisions que heu pres ara mateix. No sé si ens hem expressat malament, però hi ha un punt que ha quedat pendent, que és el pati en si, el parc interior, que té una il·luminació molt minsca. El rectangle que forma al pati només té il·luminat una paret, concretament hi ha un element oposat, que és on hi ha l'escola, i és importantíssim que allà hi hagi llum perquè a les 17 h tanca l'escola, a les 17.15 h es pon el sol i el parc tanca a les 20 h. No hi pots anar perquè no saps què passa en aquell racó i tens por.

(Parla el Sr. Ardanuy amb el micròfon apagat)

Si voleu, ens podem reunir i aportar solucions entre tots. Gràcies.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dóna la paraula al Sr. Ornaque.

El **Sr. Pablo Ornaque** comença la intervenció demanant perdó i explicant que estava molt amoïnada. A continuació, explica:

Està per escrit, Paquita Pérez Vidal, em diu que em retarda la reunió a les 13.30 h. Vostè tenia feina i va aparèixer a les 14.15 h, i va estar 18 minuts. Els meus pares em van ensenyar a no mentir, jo no hi estic acostumat. Jo pensava, i dec ser molt ingenu, que vostè em diria «escolti, si és veritat que per veure'ns 18 minuts va utilitzar 600 dies, vinga, ja, que estem a Nadal i ja està», com vostè diu i proclama a la seva web. Però no ha sigut així.

Segona, no és veritat tampoc, jo no li he demanat a vostè em que respongui la carta del dia 15. En la carta del dia 15, que tinc aquí, li demano intervenir en aquesta reunió. Jo no puc fer front a això, no estic preparat, no és el meu estil. Sí que li demano el dia 5 que em respongui a uns fets, del dia 15 no li he demanat, no sé què més dir. Entenc que la gent, i sobretot a la primera fila, em recriminin que em resisteixi a quedar com un mentider. Us demano perdó però poseu-vos al meu lloc, ni hi ha dret. És que no hi ha dret.

Jo li deixaré dos documents perquè per la resposta que m'ha donat veig que no el veuré fins al proper mandat seu, i seria una llàstima. Nosaltres votem els regidors, no votem els funcionaris, amb tot el respecte, votem els regidors. I vostè m'està responent d'una manera que sembla que estigui... No ho sé. 18 minuts. Ho juro pel meu sant pare. I aquí està la prova, ara ja estic més tranquil perquè a les mentides és difícil fer-los front però a les omissions és pitjor perquè són invisibles. Per favor, no m'apliqui la jerga política perquè jo no estic preparat per fer front a vostè i al seu sistema. Perdoneu i moltes gràcies.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i la brevetat en l'exposició, constata que el Sr. Rabell no vol fer ús del torn de rèplica i dóna la paraula al Sr. Broc.

Si us plau, prego silenci per poder escoltar el Sr. Broc. Si us plau, per respecte al Sr. Broc hauríem de fer silenci.

Sr. Ornaque, hem d'escoltar la següent persona. Si volen parlar, surtin al passadís. No continui. Sr. Ornaque, prou.

El Sr. Alex Broc agraeix la resposta del regidor i comenta:

La meva intervenció ha tingut dues parts, la primera era la part legal, la qual és complexa. Jo li feia unes preguntes concretes i vostè les ha contestat. Jo li feia aquestes preguntes perquè vostè les contestés, perquè vostè es comprometés davant de l'Audiència Pública que hi ha mitjans per aturar una situació anòmala. Per tant, jo l'hi agraeixo i el felicito sempre que es compleixi el que vostè diu.

Si nosaltres fem una memòria breu del que està passant amb els pisos turístics tots els que venim amb una certa freqüència i ho hem seguit podem fer ja una seqüència. Al principi era el moment de la denúncia, esclatava un tema, no el coneixíem i anaven sortint situacions que a nosaltres ens semblaven anòmales i exposàvem. Es va anar sensibilitzant el procés fins que va haver-hi un xoc públic, que potser podríem situar a la Barceloneta aquest estiu, abans ja hi havia la moratòria. Per tant, l'Ajuntament està en una orientació que abans no s'havia produït. Per tant, hem anat creixent en aquest tema, hem anat sabent informació i drets perquè abans el propietari d'un pis turístic tenia tota la informació, el veí no tenia informació i es veia afectat. Ara, segons la seva informació, existeixen aquests meravellosos telèfons salvadors de la situació.

Jo plantejo dues qüestions. La solució de Casp 19, aquí tenim la veïna, és la persona que tenia a la dreta, per tant, jo no he parlat en veu pròpia sinó en representació dels tres veïns que són aquí, i jo els puc dir el que vostè ha dit, que han d'exercir el seu dret de denúncia si a l'altra banda del telèfon no hi ha ningú, com fins ara. Preguntarem a l'Administració del Districte on cal situar aquesta denúncia. Per tant, sabem que aquest és un camí d'orientació. Aquesta seria la situació concreta d'un cas concret que s'ha plantejat.

La segona reflexió és més genèrica, i aquí sí que l'Ajuntament té opció o no opció, jo crec que l'hauria de tenir. De la mateixa manera que hem anat creixent ens hem anat informant, hem anat acotant el tema per buscar les solucions, i de moment l'única solució que sembla factible és aquest telèfon en el qual l'altra banda responsable ha de respondre i ha de solucionar el problema atès que potser avisem la Guàrdia Urbana i no arriba a temps, però la propietat n'és la responsable i es compromet a això. La pregunta és, no en l'àmbit de districte sinó en l'àmbit de ciutat, per què en lloc d'estar en una situació receptiva, esperar que el problema es plantegi per intentar acotar-lo, per què l'Ajuntament no pren la iniciativa? La regidoria que correspongui, no sé a quina correspon, vostès ho sabran millor, vostè tenen el llistat, els il·legals són els il·legals, els estan perseguint i se suposa que els trobaran, però sí que tenen la llista dels legals i potser molts pisos legals veuen una

situació i els veïns pensem que és una situació de xauxa. És a dir, ells tenen un pis turístic i fan el que volen, en treuen el benefici que volen sense contrapartida, per què l'Ajuntament en una acció pedagògica, abans ha sortit aquesta paraula, no entra en comunicació amb un text a tots aquests pisos turístics que vostès tenen indexats dient-los quines són les seves obligacions ara que són conscients després del que ha passat a la Barceloneta, dient-los quines són les seves obligacions i que el veí té la facultat... Perquè aleshores això no només resoldrà el problema de Casp 19 perquè el tinguem aquí, sinó que pot solucionar molts altres problemes de molts altres veïns que no saben on han d'anar a resoldre el problema. Si l'acotem i vostès avisen els propietaris i els diuen «vostès han de posar un telèfon, vostès han de respondre amb un telèfon, vostès tenen l'obligació de fer-ho, i si no els veïns tenen el dret de denunciar-los davant de l'Ajuntament i l'Ajuntament actuarà i els traurà la llicència». Potser quan vegin que no és xauxa, quan vegin que hi ha una situació no coactiva però sí de justícia de veïnatge, molts d'aquests pisos turístics començaran a actuar d'una manera diferent i a la millor atenuarem una part del problema. Una cosa és el que jo deia abans, el que ha de venir amb aquesta moratòria, però i els pisos existents, com els resollem?

Aquest és un tema que plantegem els veïns en aquest districte perquè vostès, els portaveus, ho traspassin a tot l'Ajuntament. Per què l'Ajuntament en aquest punt no pren una acció activa i no reactiva i avisa, comunica, a tots els propietaris que tenen les seves obligacions, que les han de complir, i que si no les compleixen seran sancionats amb la retirada de la llicència. Els veïns estarien molt més tranquils.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dona la paraula a la Sra. Charo Martínez.

La **Sra. Charo Martínez** manifesta:

Únicament donar les gràcies a la Sra. Mei per la seva assistència perquè indiscutiblement la Sra. Mei sap perfectament que hi ha llicències a les perruqueries, que hi ha normativa, però que dintre hi ha qüestions que no estan en la normativa existent i correcta. Gràcies, Sra. Mei, espero que el Sr. Ardanuy la pugui rebre perquè té moltes coses a dir. Gràcies.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Gasca.

El **Sr. Vicenç Gasca** exposa:

Gràcies.

Dues coses que abans han quedat al tinter. Que es pugui utilitzar el gir a l'esquerra Nou de Rambla, que actualment hi ha un senyal que no es pot girar. La Guàrdia Urbana a vegades ho permet i no sanciona però seria millor que es pogués fer aquest gir a l'esquerra, perquè és l'única forma que hi ha per entrar a la ronda Sant Pau i al Mercat de Sant Antoni.

Un altre tema que tampoc he dit, i ni el president de l'associació de veïns ni el SAC sap, que hi ha una rumorologia, i avui aquí hi ha molts veïns de la zona de Parlament, Aldana i Campo Sagrado, que el carrer Parlament es farà per a vianants. Nosaltres no tenim cap informació d'això, i per la cara que fa el regidor suposo que ell tampoc. És un tema que ha anat sortint, avui hi ha molts veïns, i seria bo que de primera mà es pugui deshacer el entuerto, que diuen els castellans.

Pel que fa a la rèplica. El regidor crea una empatia, diu que està amb nosaltres i que és un més de nosaltres. Nosaltres també volem ser també un més com ell i que es marqui ja una data per a la reunió de la setmana vinent, perquè a vegades les coses es queden sine die, es van allargant i al final es moren. Demanem una data concreta per marcar la reunió. Esperem que, com que el regidor és un dels nostres, si això no arriba a bon port sigui també un dels nostres treballant els carrers per poder aconseguir el que tots volem. Moltes gràcies.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Matías.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Sr. Ornaque, perdoni, la presidència d'aquesta taula la tinc jo, d'acord?

El **Sr. Francisco Matías** comenta:

Solo dar las gracias, la respuesta nos convence. Imagino que debe de ser de las pocas veces que hay tanta unidad vecinal en un aspecto concreto, normalmente a gente le afectará, a gente no le afectará, pero en este caso entre los vecinos y los comercios hay mucha unidad.

Quisiera entregarle las alrededor de 1.200 firmas para que conste en acta.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dona la paraula al Sr. Riel.

El **Sr. Francesc Riel** manifesta:

M'agradaria que a veure si de veritat es prenen mesures en aquests temes que hem parlat, de les cafeteries, de les terrasses, de tot això.

I una altra cosa que és molt senzilla. La Guàrdia Urbana i els Mossos estan al servei del ciutadà no solament per posar-te multes sinó quan els necessites. Si a aquests senyors no els controla ningú, que sembla que no els controla ningú perquè al matí pugues carrer Urgell amunt i al Bracafé del carrer Aragó hi ha els cotxes, a quarts de nou estan prenent el cafetonet. A la nit, a Vilà Vilà. Això és el que veig jo, els que no veig... Quan és una cosa que es podria solucionar fàcilment amb un GPS a cada cotxe i una pantalla a l'Ajuntament i de seguida sabran on estan. Això val 100 euros per cotxe. Si és veritat, han de prendre mesures d'aquest tipus.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció, constata que la Sra. Cabot no hi és present i dóna la paraula a la Sra. Márquez.

La **Sra. Teresa Márquez** comenta:

En primer lloc, agrair la solució provisional de la presència de la Guàrdia Urbana. L'escola té molts torns d'entrada d'alumnes, a les 8 h del matí, a les 9 h, la sortida a les 12 h, a les 13 h, a les 15 h, a les 17 h, a les 18 h extraescolars. És a dir, posant sentit de l'humor els haurem de fer un foradet i fins i tot donar-los de dinar. És un tema complicat. Necessitem una solució perquè estem molt amoinats perquè en el dia a dia estem patint que no passi qualsevol cosa, però ho veiem molt difícil. Per tant, el tema corre pressa.

I un altre tema és que cada dia a l'escola eduquem en el respecte al medi ambient, la sostenibilitat, ho reciclem tot, i resulta que no sé com explicar als alumnes que tots els proveïdors fan mig quilòmetre més per arribar a l'escola empudegant tot el districte, Poble-sec i barri de Sant Antoni. Per tant, corre pressa, de veritat. Gràcies i poseu-hi l'interès que pugueu.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció i dóna la paraula al Sr. Torres, que parlarà en representació de la Sra. López González.

El **Sr. Torres** exposa:

Primer, disculpi que no m'hagi presentat abans. És possible que ho hagi relacionat amb una antiga feina que tenia al Gremi de Restauració de Barcelona. Estic a la Confederació de Comerç de Catalunya.

El que li dèiem és que, certament, s'ha pagat la taxa, no hi ha possibilitat de recuperar la taxa. Però hem de fer un matís entre espai singular i distribució prèvia. L'article 13 diu: «Les places han de ser objecte de distribució prèvia». I l'article 76 diu que: «L'òrgan competent per a la distribució prèvia és el regidor». Nosaltres el que li demanàvem als escrits és que la plaça Tetuan tingués el tractament de distribució prèvia. I com que això va lent, perquè he vist que la rambla Catalunya ha durat molt de temps, demanem que mentrestant els operadors de la plaça Tetuan puguem tindre una reunió amb els tècnics perquè si s'aplica l'ordenança pel que fa al tema de distàncies a partir del primer de gener la plaça Tetuan no pot tenir terrasses i ja hem tingut sis mesos de perjudici. Això és el que estem demanant, que mentre no vingui el tema de distribució prèvia mirem la fórmula perquè la plaça pugui seguir tenint terrasses, sobretot aquestes que els estic dient que tanquen a les 20 h de la nit, que no hi ha molèsties per als veïns. Moltes gràcies.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció, constata que el Sr. Kiemba no hi és present i dóna la paraula al Sr. Bestraten.

El Sr. Miquel Bestraten assenyala:

Simplement agrair l'oferta de voler difondre la nostre idea de telepallassos.cat, que vagi un pallasso a casa teva, que vagi un pallasso a l'escola, que vagi un pallasso a l'AMPA. Òbviament hem de complir les normes, és clar, però no sempre ens heu dit que sí a tots els projectes però ho intentem. Hem d'innovar i ens hem d'adaptar. Intentarem adaptar-nos i agrair-ho. Al Sr. Gasca, dir-li que segueixi treballant com sempre.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, agraeix la intervenció i dóna la paraula al Sr. Cerdà.

El Sr. Marc Cerdà manifesta:

En primer lloc, felicitar el consistori i en concret el regidor i també CiU perquè feia molts anys que la ciutat de Barcelona necessitava un impuls amb un canvi de dinàmica, i és curiós però al final amb l'Ajuntament de CiU s'ha pogut arribar com a mínim a l'inici d'un projecte. Tal com deia el regidor és complex, no només inclou la part de trànsit, inclou els entorns socials on ens desplacem, producció propera, distribució propera, energia, sostenibilitat, tots els conceptes més ecologistes i ambientalistes. Però malgrat això hi ha certs dubtes pel que fa a aquest projecte.

En primer lloc, és un projecte complex i ha de tenir, com vostè diu, una participació molt més activa, hi ha d'haver un consens molt ampli. En aquest sentit, crec que la temporalitat en la qual s'està duent a terme aquest projecte és una mica complicada. Aquest any es fan les propostes, l'any que ve es comença l'execució de les propostes, però l'any que ve també comença el procés electoral. No sé com acabarà afectant el procés electoral a tot aquest projecte o macroprojecte.

En segon lloc, hi ha un aspecte més important, que és que el projecte de superilles si bé és bo i el fons és bo, l'anàlisi del projecte és una mica deficient. Si analitzem l'estudi d'impacte ambiental, la diagnosi ambiental, hi ha indicadors com els d'aigua consumida, energies consumides, que no estan delimitats, no estan especificats, i sorprèn perquè són indicadors que es podrien obtenir relativament fàcilment des de l'Ajuntament. Ja sé que és una qüestió més tècnica però genera dubtes. I el fet que siguin superilles i no es faci un pla integral de Barcelona genera dubtes a l'hora de sectoritzar, d'excloure certes zones de la ciutat d'aquesta millora mediambiental, sobretot tenint en compte que és una de les ciutats amb majors índex de contaminació, sobretot a la zona de l'Eixample. Això no és electoralisme sinó documents científics.

Per acabar, vull fer una pregunta. Ens agradaria saber el seguiment del cas d'afectació de l'escola bressol i de la biblioteca d'Urgell pel que fa als temes de lipoatròfia semicircular. Com està la comissió, com s'està duent a terme, si tenen informació. Sé que l'hi estic preguntat ara mateix i potser no té informació, però si no la té ens podria enviar la informació o el que sigui necessari. Moltes mercès.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, agraeix la intervenció, constata que el Sr. Sánchez no vol fer ús del segon torn i dona la paraula al regidor perquè doni resposta a les qüestions plantejades.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Li recorda que ha tingut dos tornos per exposar la situació sobre la qual havia demanat intervenir, tal com marca el reglament de l'Audiència Pública.

El **regidor del Districte, Sr. Gerard Ardanuy i Mata**, s'ofereix per parlar-ne un cop acabada la sessió.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos**, reitera que un cop acabada la sessió tindran oportunitat de parlar.

El regidor del Districte, Sr. Gerard Ardanuy i Mata, insisteix que en poden parlar quan finalitzi la sessió i continua la seva intervenció:

Respecte al tema de Tres Tombs, parlem-ne. Des de serveis tècnics mirarem quines són les solucions, també del sorral perquè és complex. De fet, els gossos no poden entrar a un interior d'illa. Per tant, posar proteccions per impedir l'accés a un sorral de gossos no hauria de poder ser. Hem de veure com i de quina manera hem de controlar que la gent compleixi la norma, el cartellet, i no entrin a l'interior d'illa. Per tant, reduïm el problema a l'inici, no un cop el tenim a dins.

Al Sr. Ornaque ja li contestarem.

El Sr. Àlex Broc. *Crec que en el cas de Casp 19, intueixo que no serà la via, a través de l'administrador de finques no hi haurà solució possible, entenc, no hi haurà una via de mediació, l'única manera és judicialment. El jutge ha de poder dir qui té raó, nosaltres no podem. A vegades l'ambigüitat de certs textos en teoria donen una cobertura més àmplia i segurament el reglament de la comunitat és d'una època on no existia l'element d'apartament turístic, però sí que existien altres tipus d'elements, com pensions, i aquí hi ha un problema de definició. Que l'Ajuntament pugui decidir sancionar amb un text que no està clarament definit és un problema per a la comunitat, ho reconec, per tant, l'única manera de centrar això és que un jutge ho digui amb jurisprudència, l'Ajuntament actuarà com ha passat en altres casos. A passeig de Sant Joan número 1 va ser així, nosaltres vam tenir base sòlida per actuar en el moment que un jutge va dir: «Miri, això està malament o això està bé».*

Respecte al que em preguntaves, tots els adjudicataris de la llicència d'apartaments turístics, els propietaris dels immobles, en el moment de rebre la llicència tenen les condicions per complir-la. Podríem dir que això és molt elàstic, però és així. Segona. Quan nosaltres vam desenvolupar tota la normativa al voltant dels habitatges d'ús turístic vam comunicar als actors que tenen comunicació directa amb els gestors d'aquest tipus d'activitats el marc legal que han de complir. I també hem fet una anàlisi prèvia de l'estat d'aquelles llicències, una per una, per arribar a la conclusió que aproximadament el 40% de les llicències atorgades tenien deficiències. Aquesta ha estat una de les accions que l'Ajuntament ha emprès amb proactivitat. Hem analitzat totes les llicències i hem detectat un 40% aproximadament d'incompliment de la llicència. Davant d'això, correcció o inici d'expedient de cessament d'aquesta activitat.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Ara, arran d'una anàlisi de canvi normatiu, perquè tenim un problema que fa cinc anys no teníem. Fa cinc anys el problema dels habitatges d'ús turístic en aquestes audiències i en aquests plenaris no existia. Segurament hi havia conflictes però no arribaven a ser un tema de

discussió mediàtica, política, etcètera. Sobretot en els últims tres o quatre anys hem viscut el creixement exponencial d'aquest factor. D'acord amb això, primer va sortir el Districte amb un pla que amb els instruments que teníem intentava atendre les queixes per intentar corregir. A través d'aquest protocol hem corregit situacions i hem aturat problemàtiques, i a més l'Ajuntament es pren això com un canvi normatiu i comença a fer tot un desplegament normatiu a tota la ciutat i comencem per analitzar la situació de totes les llicències d'habitatges d'ús turístic de la ciutat. És veritat que a l'Eixample en tenim moltíssimes, estem superant les 4.500 llicències, anem cap a les 5.000, ja no perquè ja està aturat, però som els que en tenim més, en tenim més que gairebé tota la resta juntes. N'hi ha unes 10.000 aproximadament a la ciutat, i 4.500 estan a l'Eixample. Per tant, tenim un impacte rellevant de l'habitatge d'ús turístic normalment al districte. Tenim una quantitat d'informació que ens ajuda per complir la legalitat.

Aquest és el plantejament. No sé si t'he respost amb concreció, però en qualsevol cas és el que tenim. Aquestes dades, que no les tinc aquí escrites, donen aquest balanç. A partir d'aquí, un cop vas aplicant la normativa vas cessant activitats o vas modificant l'actitud dels gestors d'aquestes activitats. Per tant, vas reduint una de les coses que és la nostra principal preocupació com a Districte, que és l'atenció a la molèstia. Això és el que hem de corregir com a Districte, com a ciutat amb relació a la resta del país hem de fer una normativa a mida de la realitat de l'habitatge d'ús turístic a la ciutat de Barcelona, que és diferent de qualsevol realitat arreu de Catalunya. No té res a veure amb Torredembarra, amb Palamós o amb les Valls d'Àneu, no té absolutament res a veure, per la densitat, per la dificultat, per l'estacionalitat del turisme que ve a la ciutat de Barcelona, que en els últims anys també s'ha incrementat de manera exponencial.

Respondre a la **Charo Martínez**. Dir-te que mirarem quin és el marc de dificultat de l'actuació d'aquestes perruqueries. Nosaltres ho mirem des del compliment de la norma, més enllà d'això no podem fer gran cosa més. Per tant, ens asseurem, veurem quines són les dificultats i veurem com es pot donar resposta a tot p legat.

En **Vicenç Gasca**. Aspiro a no haver de tallar carrers, en tot cas els tallarem si hi ha alguna obra, si hi ha alguna desfilada, o si hi ha alguna activitat el diumenge. Però més enllà d'això jo espero que puguem solucionar-ho, perdoneu la conya. La idea seria intentar corregir-ho al més aviat possible, amb tota la dificultat que suposa...

(El públic aplaudeix)

No fa falta. En tot cas, m'aplaudeixen quan s'hagi acabat. Ara no em diguin res, de moment preferiria que no féssim demostracions, després ja ens reunirem un dia...

Aquest sí que seria el compromís. En aquests moments Mobilitat té clar el posicionament del Districte, també ho té clar la Gerència de la Tinència d'Alcaldia. Mobilitat, Seguretat, Policia, Guàrdia Urbana etc. tenen en aquests moments el posicionament nostre. És veritat que ells ens han de dir de quina manera. Difícilment començant nosaltres a fer propostes... Jo dono confiança al fet que la solució es pugui portar a terme i en aquest sentit anem a treballar.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

La data...

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Parlament? No tinc cap notícia respecte a això, entenc que si fos així ho sabria i si fos així us ho diria. Intento no fer-me trampes al solitari perquè és molt cansat i molt complicat. Almenys des del Districte, potser alguna ment pensant des d'algun lloc recòndit està pensant en aquests temes, però davant d'això hi ha el contacte amb la realitat. Només cal viure a l'entorn per adonar-se que els experiments amb gasosa, ja ho hem vist.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Anem a veure-ho.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

Estem en la mateixa situació. Ho ha d'autoritzar Mobilitat, i hem de veure com ho fem.

(Parla algú amb el micròfon apagat)

És un agent més, Guàrdia Urbana. En qualsevol cas, hi estem al damunt. Sóc conscient que hi ha nivell d'exigència. Ara sortirem i si voleu mirem el dia. Dependrà del fet que hi hagi la solució per poder-la discutir i explicar-la. Si quedem un dia i aquell dia encara no tenim la solució o l'hem de dir parcialment, incompliré i em diran que no els rebo. Intentem que el dia que fem la reunió sigui una reunió operativa, sobretot, perquè si no al final us fem perdre el temps i ja n'heu perdut prou.

El Sr. Riel. La Guàrdia Urbana i els Mossos d'Esquadra tenen les seves rutines de patrullatge, les seves zones de patrullatge i els torns d'espera i la reacció a resposta ràpida i estan tots localitzats, estan tots geolocalitzats en el mapa de ciutat, això és així. Les unitats de patrullatge estan dotades tècnicament per atendre això. D'altra banda, no sempre els vehicles estan en moviment, a vegades estan estacionats en operacions de patrullatge, de control de via pública, de control de circulació i altres, altres moments estan fent parades, altres moments

estan esperant una sol·licitud d'intervenció. I quan fem les reunions de la Comissió de Seguretat, amb associacions de veïns, amb veïns, normalment sempre hi ha una resposta positiva dels teixits de barri. Jo crec que tenim un bon cos de Guàrdia Urbana i tenim un extraordinari cos de Mossos d'Esquadra. Una cosa molt bona que és molt destacable és que els dos cossos treballen conjuntament, coordinadament, i això fins fa relativament poc temps no era ben bé així. Els cossos de seguretat han d'actuar coordinadament perquè, tot i tenir competències diferents, la Guàrdia Urbana té formació i capacitació de policia integral i, per tant, es presta a col·laborar i col·labora efectivament amb el cos de Mossos d'Esquadra en molts àmbits. És veritat que això passa com amb els diputats quan estan dins de l'hemicicle o quan estan fora, tothom es pensa que treballes molt més quan estàs dins que quan estàs fora, doncs normalment treballem més quan estem fora que quan estem dins. Hi pot haver casos i, per tant, tot el respecte, però les percepcions a vegades no van amb relació a la realitat.

I és veritat, segurament les patrulles s'aturen per fer un cafè, jo també m'aturo per fer un cafè moltes vegades. Crec que l'important no és això, és la rapidesa en la resposta de reacció. A la nit tenim més efectius que durant el dia i el que fan normalment —jo no n'era un expert però he tingut la sort de poder entrar en contacte molt més amb tots aquests dispositius— és una priorització d'urgència en actuació. La ciutat de Barcelona és una ciutat molt complexa, a la nit és una ciutat diferent de la de dia, tenim menys efectius de nit que de dia, i moltes vegades es produeixen tot tipus de situacions de gravetats molt diferents. És veritat que quan un ciutadà truca el que vol és que l'atenguin al més ràpidament possible. És veritat que a l'altra banda hi ha un agent que el que fa és prendre una decisió sobre quina priorització dóna a l'actuació. I a vegades la percepció o la realitat és que els agents arriben tard o no poden arribar. El que és clar és que els agents que arriben vénen d'un altre servei, estic absolutament convençut, i segurament la gravetat de l'incident que estaven atenent, jo ho he vist algunes nits atenent situacions d'accidents, de violència, de delictes de sang fins i tot en molts casos, depèn d'aquest tipus de prioritats. Això és com quan arriba un malalt a un hospital i el metge de guàrdia d'urgències ha de decidir si s'espera o entra a quiròfan directament. Una mica va per aquí.

Després podem fer les interpretacions que vulguem, i en algun cas potser fins i tot, perquè és constatable i vostè ho ha vist, la percepció no ha estat la que li estic dient. En tot cas, sàpiga que totes les unitats estan monitoritzades i controlades en tot moment, i tenen un temps de resposta que han de donar per una ordre directa, i qui no ho faci està incomplint una ordre directa i és un tema molt complex. Tenim un bon cos de Guàrdia Urbana a la nostra ciutat.

Respecte a la seguretat en els entorns dels centres educatius. Al districte en tenim una vuitantena, de centres educatius, i tots o gran part d'ells tenen horaris molt complicats, no és només el teu centre educatiu que té diverses hores d'entrada i de sortida. Qualsevol institut té diversitat

d'hores d'entrada i de sortida, i qualsevol escola, si té permanències, si no en té, etcètera. El que sí que és veritat és que la Guàrdia Urbana en l'àmbit de districte intenta prioritzar efectius al matí al control d'accessibilitat d'escoles. I en aquest sentit, és el que et comento, posarem més atenció en tot plegat. Mourem recursos perquè en aquesta situació de provisionalitat, sense deixar d'atendre altres situacions, es pugui solucionar. De totes maneres, si això no funciona en parlem. Sóc localitzable, no hi ha problema.

El Sr. Torres. Tot el passeig de Sant Joan i també la plaça Tetuan és tot la mateixa zona, és zona d'ordenació singular, per tant, no podem segregat una part del passeig de Sant Joan perquè ja està definit d'aquesta manera. Per tant, no podem mirar-ho d'una manera diferent. Aquest és el plantejament.

(Parla el Sr. Torres amb el micròfon apagat)

La consideració és de tot l'eix, per tant, la plaça que està enmig de l'eix és Tetuan i forma part de la disposició de tot l'eix. És un problema, perquè l'ordenació singular té uns requisits, vostè ho coneix perfectament. En aquests moments estem convocant els operadors d'aquesta zona, en grups de 15-20 comencem a reunir-nos amb ells per fer tot el dibuix de zones. Sé que això és un problema, perquè quan definim una zona singular aprovar-la i posar-la en funcionament són dies, i per tant, és perjudici per als operadors que volen tenir accés i tenir dret a la terrassa. I aquí hem d'intentar conjugar les velocitats per poder ser tan ràpids com sigui possible. També és veritat que l'ordenació singular de rambla Catalunya ens ha portat un esforç superior que ha fet que hagi tingut molt bloquejats els recursos perquè ens ha servit per fer un model de la resta de Barcelona. L'ordenació singular de la rambla Catalunya és la base del model de la resta de Barcelona. Per tant, a partir d'aquí la resta d'ordenacions singulars s'estan fent de manera simultània, les vuit que ens queden al districte, per intentar posar-les en funcionament ràpidament. Demano totes les disculpes del món perquè a vegades les velocitats són les que són i els recursos són els que són per poder atendre totes les necessitats. En aquest sentit, informar-los que estem començant a reunir grups d'operadors, grups de bars, restaurants, cafeteries i altres, per anar solucionant tram per tram com queda tota la distribució.

(Parla el Sr. Torres amb el micròfon apagat)

Hem de veure quines solucions hi ha. Hi ha solucions diverses.

(Parla el Sr. Torres amb el micròfon apagat)

Jo crec que hem d'anar a una solució definitiva. Però també és veritat que en aquestes situacions hi ha d'haver solucions per a tothom. Per tant, hem de veure de quina manera... Tècnicament no sé com, vostè té molt clara la norma, jo la sé però no amb l'exhaustivitat que la sap

vostè. Per tant, jo poso confiança en el treball que els tècnics comencen a fer en tot l'eix per anar ordenant. Va passar igual a la reforma anterior, en el mandat anterior va passar exactament igual en el procés d'obra i després també en el procés de posada en funcionament del passeig de Sant Joan en el tram fins a l'Arc de Triomf.

Amb el **Sr. Bestraten**, coincidim, per tant, no m'estendré més.

Perdó, m'havia deixat el **Sr. Cerdà**. És normal que hi hagi dubtes respecte als projectes de superilles perquè el que estem proposant fer a l'Eixample és un projecte molt seriós, molt complex, el més complex de tots. Ho hem de fer d'aquesta manera. Imaginem-nos la dificultat que té una zona determinada de les Corts, que la té, que són molt pocs habitants, imaginem-nos 45.000-50.000 habitants, que seria la mida de qualsevol ciutat mitjana de Catalunya, de qualsevol capital de comarca de Catalunya, imaginem-nos tot això concentrat en un barri. Té molta dificultat. Hem fet un esforç de comunicació amb tot plegat, i segurament no és suficient. Vam fer un seguit de pamflets que vam bustiar a 26.000 llars de l'entorn. En una bona col·laboració amb l'associació de veïns, en 15.000 exemplars del programa de festa major vam incorporar una significació rellevant del tema de superilles i l'anunci de les jornades informatives. Hem fet dues jornades informatives amb un èxit jo diria rellevant, una mitjana de 90 persones a les dues sessions. En un entorn de 25.000 pot semblar molt poc però tenint en compte el nivell de participació que podem tenir en l'àmbit veïnal, que són hores determinades i no tothom pot estar disponible, ja et dic que és un bon percentatge. A més, gent molt implicada amb ganes d'estendre-ho. Per tant, això seria tot el que hem desenvolupat des d'aquest punt de vista.

Transmeto a l'oficina tècnica de les superilles d'Hàbitat Urbà aquestes dades que trobes a faltar en tot el planejament previ. És veritat que nosaltres com a Ajuntament teníem molt estudiada una zona determinada de l'Esquerra de l'Eixample, i s'ha ampliat. Teníem molt estudiada la zona del Clínic a la Model, per entendre'ns i simplificant, i d'avinguda Roma cap amunt. Això ho teníem exhaustivament estudiat. L'associació de veïns ho coneix, ho ha viscut i ho ha seguit. Quan tu amplies i multipliques per dos, vam trigar un grapat de temps per poder fer aquesta anàlisi de les vies, dels carrers, del volum de trànsit, de les zones verdes. Un projecte no sé si és públic o no però un projecte molt potent i molt rellevant, via per via. Això no ho hem pogut fer perquè tot just fa dos mesos que vam prendre la decisió en assemblea que incorporàvem la part de Consell de Cent perquè hi ha una tradició de treball en l'entorn de pacificació de trànsit i altres iniciatives de caire social etc., que aniria des del parc Joan Miró fins a Urgell. Jo crec que és una bona decisió però ens ha agafat a tots una mica a contrapeu. Per tant, parlarem amb l'oficina tècnica. És un tema molt tècnic però jo amb aquests temes m'hi sento molt còmode i mirarem a veure quines xifres són les que aquesta oficina pot posar a disposició o com les podem aconseguir per tenir un marc més important a l'hora de prendre

decisions. Però serà un procés lent i complex. El que hi ha d'haver és una aliança total de tothom perquè això tiri endavant. Per tant, disponibilitat total de pujar al tren al màxim de persones, d'entitats, de veïns i el que faci falta perquè això tiri endavant.

El Roure. El Roure està bé. El seguiment que es fa és una monitorització tècnica del funcionament de l'escola bressol i no ha donat cap altre tipus de problemàtica. Es van fer unes obres molt potents. Vam explicar-ho a les famílies en el seu moment. M'agrada que em facis aquesta pregunta perquè fa ja molt de temps que vam fer totes les operacions, el curs passat, i ha conclòs d'una manera correcta. Vam començar molt malament i ha conclòs d'una manera correcta. El nivell de seguretat de l'entorn de l'escola bressol El Roure, del centre educatiu, en l'àmbit de freqüències radioelèctriques i d'evacuació d'energies estàtiques estaria al voltant del que tindria una sala blanca d'un laboratori, per entendre'ns. Vam fer una inversió conjuntament entre la biblioteca i l'escola bressol, un estiu, aproximadament d'uns 400.000 euros, que va ser per canviar tots els terres i tots els dispositius d'evacuació d'energies estàtiques. I arran d'allò, i amb la monitorització de l'operativa diària de l'escola bressol, no només no ha tingut cap problemàtica més sinó que l'escola és absolutament volguda i les famílies estan satisfetes de com està evolucionant. Si volguéssiu alguna dada més, no tinc accés a les auditories ara però les tenim i estem molt interessats que això funcioni bé. El procés ha estat una mica convuls, sobretot al principi, perquè quan parlem d'infants és un material extremadament sensible, però crec que ha finalitzat correctament. També ha servit per planificar un altre tipus d'obres des d'una òptica diferent. El linòleum desapareix de les nostres vides, que és el tipus de material que es posa als terres, per sort, i a partir d'aquí ens plantegem la utilització d'altres tipus de materials en obra pública.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Carme Mata Burgos, dona per finalitzada l'Audiència Pública a les 20.45 hores, després de gairebé dues hores i mitja de durada i de la intervenció de 17 persones del públic que han pogut presentar les seves inquietuds, problemàtiques i situacions relatives al districte de l'Eixample, en dos torns d'intervenció amb resposta directa per part del regidor del Districte senyor Ardanuy.

Moltes gràcies per la seva assistència i molt bona nit.